

Verordening jeugdhulp Amsterdam 2025

De raad van de gemeente Amsterdam,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 1 april 2025,
gelet op artikel 2.9, 2.10, 2.11 en 8.1.1. derde lid Jeugdwet,
gezien het advies van het Jeugdplatform Amsterdam van 6 januari 2025,

besluit de volgende verordening vast te stellen:

Verordening jeugdhulp Amsterdam 2025

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- *aanvullende jeugdhulp*: individuele voorzieningen voor jeugdhulp, zoals bedoeld in artikel 3.1, aanvullend op de algemene voorzieningen;
- *algemene voorziening*: voorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder toegangsbeoordeling of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling;
- *andere voorziening*: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet;
- *basishulp*: een aanbod van jeugdhulp geboden door het lokaal team zoals beschreven in artikel 2.3;
- *budgetbeheerder*: wettelijk vertegenwoordiger van de budgethouder wanneer de budgethouder minderjarig of handelingsonbekwaam is;
- *budgethouder*: de persoon die een persoonsgebonden budget ontvangt op grond van de Jeugdwet;
- *buurtteam*: een multidisciplinair team voor ondersteuning op het gebied van wonen, welzijn, inkomen, schulden en veiligheid;
- *familiegroepsplan*: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- *individuele voorziening*: de op de jeugdige en/of zijn ouders toegesneden voorziening die door het college in natura of bij persoonsgebonden budget wordt verstrekt;
- *integraal plan*: het document waarin de ondersteuningsbehoeften van de jeugdige en/of zijn ouders zijn vastgelegd samen met de doelen en hoe deze te bereiken en waarin op verschillende levensgebieden de gezinssituatie in kaart gebracht wordt om een effectieve ondersteuning van de jeugdige mogelijk te maken;
- *lokaal team*: een team van professionals, zoals bedoeld in artikel 2.3 dat door het college is aangewezen om de gemeentelijke toegang naar de algemene en individuele voorzieningen te verzorgen en basishulp aan te bieden;
- *ouder*: gezaghebbende ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder;
- *persoonsgebonden budget*: het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- *professional*: een hulpverlener die op grond van de Jeugdwet of Wet publieke gezondheid zorg verleent en in de regel geregistreerd staat in het Kwaliteitsregister Jeugd of het register Beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG);
- *sociale basis*: het breed en laagdrempelig aanbod van activiteiten en ondersteuning in de eigen buurt of wijk, om zelfredzaam te zijn, talenten te ontwikkelen en mee te doen in de stad;
- *wet*: de Jeugdwet;
- *zorgteam*: een multidisciplinair team dat op een schoollocatie verantwoordelijk is voor de zorg richting leerlingen.

Artikel 1.2 Doelgroep

1. De voorzieningen die worden geregeld in deze verordening zijn toegankelijk voor jeugdigen die conform de wet hun woonplaats in Amsterdam hebben en hun ouders.
2. In afwijking van het eerste lid zijn de voorzieningen als geregeld in artikel 2.2 tot en met 2.4 ook toegankelijk voor jeugdigen die niet woonachtig zijn in Amsterdam maar wel staan ingeschreven bij een onderwijsinstelling in Amsterdam, en hun ouders.

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2.1 Toegang algemene voorzieningen

1. Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling.
2. Als een algemene voorziening naar het oordeel van de op grond van de wet bevoegde verwijzer toereikend is om de problemen van de jeugdige en/of zijn ouders op te lossen wordt geen individuele voorziening verleend.

Paragraaf 1 Soorten algemene voorzieningen

Artikel 2.2 Sociale basis jeugd

1. Het college zorgt voor een dekkend aanbod vanuit de sociale basis voor jeugdigen in de stad.
2. De sociale basis jeugd is gericht op samenredzaamheid en zelfredzaamheid en ontplooiing van jeugdigen en omvat activiteiten met als doel:
 - a. het vergroten van de zelfredzaamheid en veerkracht;
 - b. een maximale ontwikkeling en gezond en kansrijk opgroeien;
 - c. het maximaal benutten van talenten ter ontplooiing, en;
 - d. meer kansengelijkheid.

Artikel 2.3 Ouder- en Kindteams

1. Het college zorgt voor een dekkend aanbod van Ouder- en Kindteams in de stad.
2. De Ouder- en Kindteams voeren het basispakket jeugdgezondheidszorg en het Rijksvaccinatieprogramma uit. Daarnaast leveren de Ouder- en Kindteams rond opvoeden en opgroeien:
 - a. op preventie gerichte informatie en activiteiten;
 - b. informatie over het familiegroepsplan en de mogelijkheden tot ondersteuning bij het opstellen ervan;
 - c. ondersteuning bij het opstellen van een plan voor de te bieden ondersteuning en hierop gerichte samenwerking met jeugdige, ouders, hun netwerk en de betrokken netwerkpartners;
 - d. de uitvoering van vraagverheldering, analyse en diagnostiek bij hulpvragen van jeugdigen en ouders;
 - e. de uitvoering van basishulp in de vorm van opvoed- en opgroei-ondersteuning, diagnostiek, begeleiding en behandeling bij psychische- en sociaalemotionele klachten en problemen;
 - f. regiehulp aan gezinnen (in afstemming met andere betrokken partijen) die te maken hebben met beperkte zelfredzaamheid en problemen op meerdere leefgebieden (multiproblematiek) en waarbij meerdere hulpverleners betrokken zijn;
 - g. het inschakelen van aanvullende expertise en toeleiden naar passende activiteiten, ondersteuning of aanbod.
3. De daartoe gemandateerde professional van de Ouder- en Kindteams neemt namens het college besluiten met betrekking tot het toekennen van individuele voorzieningen.

Artikel 2.4 Opvoed- en opgroei-ondersteuning

1. In aanvulling op het aanbod zoals bedoeld in artikel 2.2 en 2.3, zorgt het college voor een laagdrempelig aanbod aan opvoed- en opgroei-ondersteuning in de stad voor jeugdigen en hun ouders, in groepsverband en individueel.
2. Wanneer het aanbod zoals bedoeld in het eerste lid zich richt op specifieke doelgroepen, beslist de zorgaanbieder in overleg met het lokale team over de toegang.

Artikel 2.5 Intensieve vrijwillige zorg

1. Het college zorgt voor een dekkend aanbod van intensieve vrijwillige zorg voor gezinnen waarvan de ouders onvoldoende zorgdragen voor een veilige opvoedingssituatie of meewerken aan de noodzakelijke hulpverlening.
2. De intensieve vrijwillige zorg wordt uitgevoerd door gecertificeerde instellingen of de Ouder- en Kindteams.
3. De intensieve vrijwillige zorg kan worden ingezet door het lokaal team, Veilig Thuis of de Raad voor de Kinderbescherming met instemming van de ouders.
4. De daartoe gemandateerde professional van de uitvoerder van intensieve vrijwillige zorg is bevoegd om namens het college individuele voorzieningen in te zetten.

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen

Paragraaf 1 Soorten individuele voorzieningen

Artikel 3.1 Aanvullende hulp

1. In aanvulling op de algemene voorzieningen draagt het college zorg voor de beschikbaarheid van aanvullende jeugdhulp.
2. De ondersteuning die geboden wordt vanuit de aanvullende jeugdhulp kan bestaan uit:
 - a. ambulante jeugdhulp, met een lage intensiteit, geboden in het netwerk van de jeugdige of op de locatie van de jeugdhulpaanbieder;
 - b. daghulp met een lage intensiteit en kortdurend verblijf (logeervoorzieningen) op de locatie van de jeugdhulpaanbieder;
 - c. ambulante jeugdhulp en daghulp geboden op de locatie van de jeugdhulpaanbieder en ambulante jeugdhulp in het netwerk, met een hoge intensiteit, bij complexe en/of meervoudige problematiek;
 - d. jeugdhulp met verblijf, waaronder pleegzorg, gezinshuizen, residentiële voorzieningen en gesloten jeugdhulp.

Artikel 3.2 Dyslexiezorg

1. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van dyslexiezorg, bestaande uit:
 - a. diagnostiek bij een vermoeden van ernstige dyslexie;
 - b. behandeling van ernstige dyslexie.
2. Een jeugdige komt in aanmerking voor diagnostiek of behandeling van ernstige dyslexie, indien aan de criteria van het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling vastgesteld door het Nederlands Kwaliteitsinstituut Dyslexie wordt voldaan, en:
 - a. de jeugdige zeven jaar of ouder is, maar de leeftijd van 13 jaar nog niet heeft bereikt en op het primair onderwijs (basisonderwijs) zit, en;
 - b. de basisschool de stappen doorlopen heeft zoals beschreven in het in het tweede lid genoemde protocol en daarbij is voldaan aan de landelijke criteria voor vergoede dyslexiezorg aan leerlingen met ernstige dyslexie.

Artikel 3.3 Vervoer

1. Een vervoersvoorziening wordt – voor zover naar het oordeel van het college noodzakelijk in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid – alleen verstrekt aan de jeugdige ten behoeve van het vervoer van de jeugdige naar en van de locatie waar de jeugdhulp plaatsvindt.
2. Uitgangspunt is dat ouder(s) in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn voor het (regelen van) vervoer van de jeugdige van en naar de jeugdhulpaanbieder. Het college beoordeelt de reikwijdte van de eigen mogelijkheden conform de afwegingsfactoren genoemd in artikel 3.7.
3. Van een medische noodzaak is sprake wanneer de jeugdige door zijn psychische, lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking niet in staat is om gebruik te maken van alternatieve wijzen van vervoer, ook niet met begeleiding.
4. Van beperkingen in de zelfredzaamheid is sprake wanneer:
 - a. de leeftijd van de jeugdige het niet toelaat zelfstandig te reizen, waarbij wordt aangenomen dat jeugdigen tot en met 8 jaar in ieder geval niet zelfstandig kunnen reizen;
 - b. er genoegzaam is aangetoond dat ouders of andere personen uit het sociaal netwerk niet in staat kunnen worden geacht om zorg te dragen voor de begeleiding en het vervoer;
 - c. er sprake is van ernstige gedragsproblematiek die het reizen onmogelijk maakt of andere redenen van niet-medische aard die het zelfstandig of onder begeleiding reizen onmogelijk maken.
5. Indien naar het oordeel van het college een passende voorziening beschikbaar is waarvoor geen vervoer geïndiceerd hoeft te worden, is deze voorziening voorliggend op een indicatie waarvoor wel vervoer geïndiceerd moet worden.

Artikel 3.4 Overige individuele voorzieningen jeugdhulp

1. In aanvulling op het aanbod aanvullende jeugdhulp zoals bedoeld in artikel 3.1 draagt het college in bijzondere gevallen zorg voor de bekostiging van jeugdhulp die niet geboden wordt door aanbieders van aanvullende jeugdhulp die door de gemeente Amsterdam zijn gecontracteerd.
2. De in het vorige lid genoemde jeugdhulp betreft:
 - a. jeugdhulp voor jeugdigen die buiten de regio Amsterdam-Amstelland verblijven maar volgens het woonplaatsbeginsel onder de verantwoordelijkheid van het college vallen, en voor wie

- de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders aanvullende jeugdhulp geen passende hulp kunnen organiseren of hulp die voldoende in de nabijheid van de jeugdige geboden kan worden;
- b. jeugdhulp die geboden wordt door jeugdhulpaanbieders met een specialistische functie binnen de kaders van de door de Vereniging voor Nederlandse Gemeenten afgesloten landelijke raamcontracten;
 - c. jeugdigen die hun woonplaatsbeginsel krijgen in Amsterdam en waarvan de continuering van de jeugdhulp door een niet door de gemeente Amsterdam gecontracteerde aanbieder wordt voortgezet;
 - d. jeugdhulp die de rechter heeft opgenomen als verplichting in een strafrechtelijke beslissing.
3. Het college kan nadere regels stellen over de in dit artikel bedoelde jeugdhulp.

Paragraaf 2 Inzet van jeugdhulp

Artikel 3.5 Kwaliteit toeleiding

1. Het college waarborgt een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening op grond van deze verordening.
2. Om de in het eerste lid bedoelde deskundigheid te waarborgen draagt het college zorg dat:
 - a. het lokaal team over relevante deskundigheid beschikt met betrekking tot de in artikel 2.1 onder a t/m f van het Besluit Jeugdwet genoemde problematieken;
 - b. het lokaal team beschikt over expertise voor het uitvoeren van diagnostiek ten behoeve van het verhelderen van de hulpvraag;
 - c. het lokaal team bestaat uit een combinatie van in ieder geval de volgende SKJ, BIG of NIP geregistreerde professionals:
 - i. Jeugd- en gezinsprofessional;
 - ii. Jeugdpsycholoog/GZ-psycholoog, orthopedagoog generalist en/of kinder- en jeugdpsycholoog.
 - d. de in het eerste lid bedoelde taken worden uitgevoerd door of onder verantwoordelijkheid van een geregistreerde professional die beschikt over de specifieke kennis en vaardigheden behorend bij de hulpvraag;
 - e. het lokaal team houdt zich bij de uitvoering van de in het eerste lid bedoelde taken aan de professionele standaarden die zijn opgesteld door de beroepsgroep waartoe de professional behoort en met inachtneming van de voor de doelgroep ontwikkelde instrumenten voor oordeels- en besluitvorming;
 - f. het besluit tot inzet van jeugdhulp genomen wordt door een gemandateerde professional van het lokale team op basis van het gesprek met de jeugdige en/of zijn ouders en overleg met tenminste één andere professional van het lokale team.

Artikel 3.6 Het gesprek en het integraal plan

1. Het lokaal team stelt namens het college in een of meerdere gesprekken samen met de jeugdige en/of zijn ouders vast:
 - a. wat de hulpvraag van de jeugdige of zijn ouders is;
 - b. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de jeugdige, de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige en de gezinssituatie;
 - c. of sprake is van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen.
 - d. Als sprake is van problemen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, dan onderzoekt het college achtereenvolgens:
 - i. welke problemen of stoornissen dat zijn;
 - ii. welke hulp nodig is voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;
 - iii. of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders en van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden;
 - iv. voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, de mogelijkheden om met de inzet van een algemene voorziening of individuele voorziening te voorzien in de nodige ondersteuning, hulp en zorg;
 - v. hoe bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp zo goed mogelijk rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders, en;

- vi. indien van toepassing, hoe de toekenning van een individuele voorziening zo goed mogelijk kan worden afgestemd op andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen.
2. Wanneer de jeugdige en/of zijn ouders reeds een familiegroepsplan opgesteld hebben, vormt dit het uitgangspunt voor het gesprek zoals beschreven in het eerste lid.
3. Wanneer uit het gesprek blijkt dat de inzet van aanvullende jeugdhulp nodig is, wordt door het lokale team met de te betrekken jeugdhulpaanbieder overleg gevoerd over de in te zetten jeugdhulp.
4. Het lokale team en de jeugdige en/of zijn ouders leggen de zaken genoemd in het eerste lid vast in een integraal plan dat door de gemandateerde professional van het lokale team wordt ondertekend. Het besluit wordt toegevoegd aan het integraal plan.
5. In het integraal plan worden afspraken opgenomen over het moment en de wijze waarop de resultaten van het integraal plan met de jeugdige en/of zijn ouders, het lokale team en de jeugdhulpaanbieder besproken worden.
6. Het ondertekende integraal plan wordt, voor zover van toepassing voor een effectieve uitvoering van de aanvullende jeugdhulp, door de jeugdige en/of zijn ouders, of in voorkomende gevallen door het lokale team, gedeeld met de betrokken jeugdhulpaanbieder met inachtneming van de geldende privacyregelgeving.

Artikel 3.7 Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

1. Het college neemt bij de beoordeling van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen zoals bedoeld in het vorige artikel tot uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouder(s) zelf ligt en dat de hulp die daarvoor nodig is in beginsel ook door hen geleverd kan worden. Dit is ook het geval als sprake is van psychische problemen of stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of beperkingen. Dit uitgangspunt is gebaseerd op de artikelen 82 en 247, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Uit het onderzoek kan blijken dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) niet toereikend is, bijvoorbeeld omdat sprake is van:
 - a. (een) geobjectiveerde beperking(en) om noodzakelijke hulp te bieden;
 - b. een gebrek aan kennis of vaardigheden om noodzakelijke hulp te bieden;
 - c. het op permanent toezicht aangewezen zijn van de jeugdige ter voorkoming van escalatie of ernstig nadeel en waarvoor geen Wlz-aanspraak bestaat of het op 24 uur per dag zorg in de nabijheid aangewezen zijn van de jeugdige, omdat de jeugdige zelf niet in staat is om op relevante momenten hulp in te roepen om ernstig nadeel voor hem zelf te voorkomen en waarvoor geen Wlz-aanspraak bestaat;
 - d. overbelasting of dreigende overbelasting, waardoor geen noodzakelijke hulp kan worden verwacht totdat deze belasting of dreigende overbelasting is opgeheven.
2. Bij de beoordeling van de overbelasting bedoeld in het eerste lid onder d, wordt ook vastgesteld welke mogelijkheden de ouder(s) hebben om de overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen, waarbij redelijkerwijs verwacht mag worden dat de ouder(s) maatschappelijke activiteiten beperken en betaalde arbeid verminderen of anders organiseren om overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Hierbij houdt het college ook rekening met:
 - a. de behoefte en mogelijkheden van de jeugdige;
 - b. de duur van de inzet;
 - c. de planbaarheid van de hulp;
 - d. de benodigde ondersteuningsintensiteit;
 - e. de samenstelling van het gezin en de woonsituatie;
 - f. de noodzaak van de ouder(s) om in een inkomen te voorzien.

Artikel 3.8 Criteria en afwegingsfactoren bij de besluitvorming

1. Een jeugdige of ouder kan binnen de kaders van de Jeugdwet en deze verordening in aanmerking komen voor een individuele voorziening wanneer door het college of een andere wettelijke verwijzer is vastgesteld dat:
 - a. een individuele voorziening aangewezen is gezien de aard en ernst van de hulpvraag;
 - b. de jeugdige zelf, of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving, geen afdoende oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
 - c. een algemene voorziening niet adequaat is voor de oplossing van de hulpvraag;
 - d. de jeugdige of de ouders geen aanspraak kunnen maken op een andere voorziening om de hulpvraag volledig te beantwoorden.
2. De inzet van een individuele voorziening is in beginsel tijdelijk en gericht op herstel en versterking van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en/of diens ouders.

3. Het college treft geen individuele voorziening voor zover er naar haar oordeel sprake is van voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen.
4. Een individuele voorziening voor jeugdhulp wordt alleen toegekend als de inzet van de voorziening naar het oordeel van het college doeltreffend geacht kan worden. Om doeltreffend te zijn geldt in ieder geval dat:
 - a. de in te zetten voorziening bijdraagt aan het oplossen van de hulpvraag;
 - b. de in te zetten voorziening behoudens het bepaalde in artikel 2.4 tweede lid sub b van de wet – waar beschikbaar – een bewezen effectieve interventie is.

Artikel 3.9 Toegangsproces algemeen

1. Een individuele voorziening wordt ingezet op grond van het gesprek over de hulpvraag met de jeugdige en/of zijn ouders, zoals bedoeld in artikel 3.6 en wanneer het gaat om een persoonsgebonden budget, aanvullend op grond van het pgb-plan zoals bedoeld in artikel 3.12.
2. In afwijking van het vorige lid, kan het gesprek, zoals bedoeld in artikel 3.6 achterwege gelaten worden, wanneer:
 - a. de huisarts, jeugdarts of medisch specialist – niet zijnde een professional van het lokaal team – conform artikel 2.6 eerste lid onderdeel e van de wet verwezen heeft naar aanvullende jeugdhulp waarbij geen hulpvraag is op meerdere levensgebieden;
 - b. in crisissituaties waar de onmiddellijke uitvoering van aanvullende jeugdhulp noodzakelijk is.
3. Wanneer de huisarts, jeugdarts of medisch specialist – niet zijnde een professional van het lokale team – conform artikel 2.6 eerste lid onderdeel e van de wet heeft verwezen naar aanvullende jeugdhulp waarbij er een hulpvraag is op meerdere levensgebieden die de expertise van de aanbieder van aanvullende jeugdhulp overstijgt en deze vraag verband houdt met de jeugdhulpvraag, wordt het lokale team door de jeugdhulpaanbieder betrokken.
4. Als de ouders en/of jeugdige niet willen dat het lokale team betrokken wordt zoals bedoeld in het vorige lid, ondersteunt de aanbieder van aanvullende hulp de ouders en jeugdige bij het organiseren van ondersteuning op de andere levensgebieden om een effectieve uitvoering van de jeugdhulp mogelijk te maken.
5. Wanneer een zorgteam van een speciaal onderwijslocatie de inzet van aanvullende jeugdhulp in de vorm van ambulante jeugdhulp in het netwerk van de jeugdige nodig acht, wordt de individuele voorziening ingezet op grond van het verzoek om een zorgtoewijzing van de betrokken jeugdhulpaanbieder voor aanvullende jeugdhulp.
6. Het lokale team, de huisarts, de medisch specialist, de jeugdarts of de gemandateerde professional van de gecertificeerde instelling kan, met inachtneming van de geldende privacyregelgeving, expertise betrekken en advies inwinnen van een gecontracteerde aanbieder van aanvullende jeugdhulp als dit naar het oordeel van die verwijzer noodzakelijk is voor de toeleiding naar jeugdhulp.

Paragraaf 3 Toegang dyslexiezorg

Artikel 3.10 Toegang dyslexiezorg

1. Het college kent een individuele voorziening voor dyslexiezorg toe door middel van een besluit dat toegang geeft tot diagnostiek, om vast te stellen of sprake is van ernstige dyslexie, en behandeling, indien uit de uitgevoerde diagnostiek blijkt dat sprake is van ernstige dyslexie.
2. Het college neemt het besluit als bedoeld in het eerste lid op grond van het verzoek tot een zorgtoewijzing van de dyslexieaanbieder na een controle van het leerlingdossier van de basisschool door de poortwachter dyslexiezorg.
3. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de werkwijze van de poortwachter dyslexiezorg en de eisen waaraan het leerlingdossier dient te voldoen.

Paragraaf 4 Toegang overige individuele voorzieningen jeugdhulp

Artikel 3.11 Toegang overige individuele voorzieningen jeugdhulp

1. Het college neemt een besluit tot toekenning van een overige individuele voorziening jeugdhulp:
 - a. op grond van een aanvraag van het lokale team of een andere op grond van de wet daartoe bevoegde professional, als het gaat om jeugdhulp zoals bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onderdeel a, c en d;
 - b. op grond van het verzoek tot zorgtoewijzing van een landelijke jeugdhulpaanbieder, als het gaat om jeugdhulp zoals bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onderdeel b.
2. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de inhoud en de wijze van indienen van de aanvraag zoals bedoeld in het eerste lid, onderdeel a.

Paragraaf 5 Aanvullende regels persoonsgebonden budget

Artikel 3.12 Het pgb-plan

1. Indien de jeugdige en/of zijn ouders zich in het gesprek zoals bedoeld in artikel 3.6 gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door de door gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieders van aanvullende jeugdhulp niet passend achten en een pgb wensen, dan dienen zij hiertoe in aanvulling op het integraal plan een pgb-plan op te stellen.
2. In het plan zoals genoemd in het vorige lid is in ieder geval opgenomen:
 - a. de motivatie waarom zorg in natura niet passend en een persoonsgebonden budget gewenst is;
 - b. de voorgenomen uitvoerder van de individuele voorziening;
 - c. de kosten, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief, van de uitvoering;
 - d. de kwalificaties van de beoogde uitvoerder;
 - e. de motivatie ten aanzien van de pgb-vaardigheid aan de hand van de tien punten benoemd in artikel 3.16 van deze verordening.
3. Het college beoordeelt of de in te kopen individuele voorziening die de jeugdige en/of zijn ouder(s) met een pgb wensen in te kopen van goede kwaliteit, en dus veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht is.

Artikel 3.13 Onderscheid formele en informele hulp

1. Bij het vaststellen van de soort hulp die benodigd is, wordt bij hulp in de vorm van een pgb onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.
2. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad van de budgethouder:
 - a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden als onderneming staat ingeschreven in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
 - b. personen die aangemerkt zijn als zelfstandige zonder personeel en ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.
3. Formele hulp wordt altijd geleverd door personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp.
4. Indien de jeugdhulp geboden wordt door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad van de budgethouder is er altijd sprake van informele hulp.
5. Indien de hulp wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in het tweede lid, onder a of b, is sprake van informele hulp.

Artikel 3.14 Vaststellen hoogte van het persoonsgebonden budget

1. De hoogte van het persoonsgebonden budget wordt berekend aan de hand van het aantal uren, dagdelen of etmalen dat de individuele voorziening nodig is vermenigvuldigd met een vast tarief per ondersteuningsvorm.
2. De tarieven op basis waarvan de hoogte van het persoonsgebonden budget berekend wordt, bedragen voor formele hulp:
 - a. als het gaat om ambulante hulpverlening:
 - i. voor praktische begeleiding en ondersteuning € 44,16 per uur;
 - ii. voor specialistische begeleiding € 80,16 per uur;
 - iii. voor specialistische behandeling € 115,20 per uur;
 - b. als het gaat om dagbehandeling of – begeleiding in groepsverband:
 - i. voor praktische begeleiding en ondersteuning € 54,48 per dagdeel;
 - ii. voor specialistische behandeling € 90,96 per dagdeel;
 - c. als het gaat om verblijf binnen een jeugdhulpinstelling:
 - i. met lichte begeleiding € 124,32 per etmaal;
 - ii. met specialistische begeleiding € 245,28 per etmaal;
 - iii. met specialistische behandeling € 326,16 per etmaal;

- d. als het gaat om vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden en uitgevoerd door de natuurlijke persoon of rechtspersoon, die handelt in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf:

Postcode afstand plaats verblijf en bestemming	0-4 km	5-9 km	10-19 km	20-29 km	30-39 km	>40 km
Groep	C1	C2	C3	C3	C4	C5
Groep rolstoel	C2	C2	C3	C4	C5	C6
Individueel	C2	C3	C4	C4	C5	C6
C1	€ 21,60					
C2	€ 29,52					
C3	€ 40,56					
C4	€ 56,88					
C5	€ 78,72					
C6	€ 116,64					

3. De tarieven op basis waarvan de hoogte van het persoonsgebonden budget berekend wordt, bedragen voor informele hulp:
- voor hulp niet zijnde de ondersteuningsvorm 'logeren niet-professioneel' een tarief van € 20,00 per uur;
 - voor de ondersteuningsvorm 'logeren niet-professioneel' verleend door een hulp uit het sociaal netwerk als bedoeld in artikel 8ab van de Regeling Jeugdwet een tegemoetkoming van € 60,- per etmaal, met een maximum van € 141,- per kalendermaand;
 - als het gaat om vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden:

Postcode afstand plaats verblijf en bestemming	0-4 km	5-9 km	10-19 km	20-29 km	30-39 km	>40 km
Informeel vervoer	C0	C0	C1	C2	C4	C4
C0	€7,80					
C1	€17,60					
C2	€24,00					
C4	€46,20					

4. De in het tweede lid genoemde tarieven zijn uitgedrukt in het prijspeil van 2025 en worden ieder opvolgend kalenderjaar geïndexeerd op basis van de volgende percentages:
- voor 90% op basis van het indexcijfer Overheidsbijdrage in de Arbeidskostenontwikkeling (OVA) voor personele kosten van het voorgaande kalenderjaar van het Centraal Planbureau en gepubliceerd door de Nederlandse Zorgautoriteit, en;
 - voor 10% op basis van het prijsindexcijfer particuliere consumptie (PPC) van het voorgaande kalenderjaar van het Centraal Planbureau en gepubliceerd door de Nederlandse Zorgautoriteit.
5. Bovenstaande percentages zijn gebaseerd op de voorlopige index voor het jaar T, gecorrigeerd met het verschil tussen de voorlopige en definitieve index van het jaar T-1.
6. De berekende bedragen worden afgerond op een bedrag dat deelbaar is door 24.
7. Als toepassing is gegeven aan het vierde lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.

Artikel 3.15 Verstrekken persoonsgebonden budget formele en informele hulp

- Het college kent een persoonsgebonden budget voor formele hulp enkel toe indien de zorgverlener:
 - voldoet aan hetgeen is bepaald in artikel 3.13, tweede en derde lid;
 - werkt op basis van een hulpverleningsplan dat is afgestemd met ouders en jeugdige;
 - werkt met een systeem voor kwaliteitsbewaking;
 - zich zodanig organiseert (en zich voorziet van kwalitatief goed en voldoende personeel) dat verantwoorde hulp kan worden geboden (norm van de verantwoorde werktoedeling);
 - voor elk van zijn medewerkers beschikt over een geldige Verklaring Omtrent Gedrag (VOG);

- f. de verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, de meldplicht calamiteiten en de meldplicht geweld bij de verlening van jeugdhulp hanteert;
 - g. beschikt over een klachtencommissie, of in geval van een zzp'er een duidelijke klachtenprocedure ten behoeve van de jeugdige en ouder en deze voldoende kenbaar maakt aan de jeugdige en ouder; en
 - h. een vertrouwenspersoon in de gelegenheid stelt zijn/haar taak uit te oefenen.
2. Het college kent een persoonsgebonden budget voor informele hulp die wordt geleverd vanuit het sociale netwerk enkel toe:
- a. voor zorg zoals genoemd in artikel 3.1, tweede lid, onder a en b en logeren niet-professioneel;
 - b. als genoegzaam wordt aangetoond waarom de inzet van informele hulp leidt tot een gelijk of beter resultaat dan de inzet van formele hulp;
 - c. als de pgb budgethouder of diens vertegenwoordiger voldoende vaardig is voor het uitvoeren van de taken die behoren bij het persoonsgebonden budget als bedoeld in de zin van artikel 3.16;
 - d. indien de zorg wordt afgestemd op de persoonlijke situatie van degene ten behoeve van wie het pgb wordt ingezet en eventuele andere vormen van hulp of zorg in het gezin; en
 - e. indien de persoon die de informele hulp verleent voldoet aan de volgende minimale criteria:
 - i. de persoon die de informele hulp verleent, beschikt over een geldige verklaring omtrent het gedrag, zoals bedoeld in artikel 4.1.6 van de wet, voor het verlenen van veilige, doeltreffende, doelmatige en cliëntgerichte zorg en kan deze desgevraagd overhandigen aan het lokale team, tenzij de persoon die de informele hulp verleent de ouder is van de jeugdige;
 - ii. de persoon die de informele hulp verleent werkt op basis van een plan waarin activiteiten en doelen zijn vastgelegd;
 - iii. de persoon die de informele hulp verleent beschikt over de voor de hulpvraag benodigde competenties, kennis en vaardigheden om verantwoorde hulp te bieden en dit kan aantonen.
3. De uitvoerder van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht, is niet tevens de wettelijke vertegenwoordiger van de budgethouder noch heeft deze een financiële relatie met de budgethouder, tenzij:
- a. dit gezien de situatie van de jeugdige, de aard van de ingekochte ondersteuning en de waarborgen waarmee een verantwoorde besteding en verantwoording van het pgb is omgeven, naar het oordeel van het college passend wordt bevonden;
 - b. de uitvoerder van de hulp en ontvanger van het budget een ouder is van de jeugdige voor wie het pgb is verstrekt.
4. Ondersteuning kan niet worden geboden door iemand vanuit het sociaal netwerk als die ondersteuning, conform het afwegingskader voor verantwoorde werktoedeling op basis van het Kwaliteitskader Jeugd, geboden moet worden door een geregistreerde professional.
5. Het college kent geen vrij besteedbaar bedrag toe vanuit het persoonsgebonden budget.

Artikel 3.16 Pgb-vaardigheid

1. Om aan de voorwaarden voor pgb-vaardigheid te voldoen dient de beoogd budgethouder, al dan niet met hulp vanuit het sociaal netwerk of, indien van toepassing, een budgetbeheerder in ieder geval:
- a. een duidelijk beeld te hebben van de hulpvraag;
 - b. op de hoogte te zijn van de regels en verplichtingen die horen bij het pgb of deze zelf (online) weten te vinden;
 - c. in staat te zijn om een overzichtelijke pgb-administratie bij te houden;
 - d. voldoende vaardig te zijn om te communiceren met de gemeenten, de SVB en de zorgverleners;
 - e. in staat te zijn zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een zorgverlener te kiezen;
 - f. in staat te zijn om afspraken te maken en vast te leggen en om dit te verantwoorden aan het college;
 - g. in staat te zijn om te beoordelen en te beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is;
 - h. in staat te zijn de inzet van zorgverleners te coördineren, waardoor de zorg door kan gaan, ook bij verlof en ziekte;
 - i. in staat te zijn om als werk- of opdrachtgever de zorgverleners aan te sturen en aan te spreken op hun functioneren; en
 - j. voldoende kennis te hebben over het werk- of opdrachtgeverschap of deze kennis weten te vinden.

Paragraaf 6 Besluit, herziening, intrekking, terugvordering en bestrijding misbruik

Artikel 3.17 Inhoud en geldigheidsduur besluit

1. In het besluit tot toekenning van aanvullende jeugdhulp wordt in ieder geval vastgelegd:
 - a. dat er een individuele voorziening wordt verstrekt in natura;
 - b. op welke hulpvragen en/of beoogde resultaten zoals verwoord in het integraal plan de individuele voorziening is gericht;
 - c. in geval van een persoonsgebonden budget de hoogte van het budget en hoe dit is berekend.
2. Het besluit tot toekennen van aanvullende jeugdhulp wordt afgegeven:
 - a. als het gaat om zorg in natura, met een geldigheidsduur tot het moment waarop de betrokken jeugdhulpaanbieder de jeugdhulp heeft beëindigd en het college hiervan op de hoogte heeft gesteld;
 - b. als het gaat om een persoonsgebonden budget: met een in het besluit vastgestelde geldigheidsduur.
3. Het besluit kan ingetrokken worden, wanneer de jeugdhulpaanbieder niet binnen zes maanden na het afgeven van het besluit gestart is met de zorg of als blijkt dat het persoonsgebonden budget binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
4. Het lokale team bepaalt in overleg met de ouders en jeugdige de ingangsdatum van het besluit.

Artikel 3.18 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht zo spoedig mogelijk aan het college mededeling te doen van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een besluit aangaande een individuele voorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet is het college bevoegd om een besluit met betrekking tot een individuele voorziening te herzien dan wel in te trekken, indien het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget, of;
 - e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid, onder a heeft herzien dan wel ingetrokken, kan het college geheel of gedeeltelijk de geldswaarde terugvorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget.

Artikel 3.19 Voorkomen en bestrijding misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik

1. Het college informeert de jeugdige en zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de krachtens deze verordening verstrekte individuele voorzieningen.
2. Het college wijst personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.9 van de wet dan wel bij deze verordening, ten aanzien van de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk en ondoelmatig gebruik van het bepaalde bij de wet, dan wel deze verordening.
3. Het college kan nadere regels vaststellen over de bevoegdheden van de toezichthouder.

Artikel 3.20 Controles

1. Om misbruik en oneigenlijk gebruik van de krachtens deze verordening verstrekte individuele voorzieningen te voorkomen, controleert het college – al dan niet steekproefsgewijs – de rechtmatigheid van de verstrekte individuele voorziening en de besteding van het pgb.
2. Het college is gerechtigd tot het uitvoeren van formele en materiële controles en fraudeonderzoek. Het college kan nadere regels opstellen met betrekking tot de wijze waarop aan deze controles en dit onderzoek vorm wordt gegeven.

3. Het college zoekt waar mogelijk samenwerking met organisaties die zich bezighouden met het tegengaan van oneigenlijk gebruik en fraude op het terrein van de zorg of aanverwante terreinen.
4. Het college maakt afspraken met aanbieders van voorzieningen over de facturatie, resultaat-sturing en accountantscontroles, zodat declaraties en uitbetalingen in overeenstemming zijn met de contractuele afspraken, de leveringsopdracht, de prestatieafspraken en de feitelijk geleverde prestaties.
5. Het college draagt zorg voor een meldpunt waar signalen over oneigenlijk gebruik en fraude kunnen worden gemeld in het kader van uitvoering van de wet.

Artikel 3.21 Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken, als er ten aanzien van de persoon aan wie het pgb is verstrekt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onder a, d of e van de wet.
2. Indien de jeugdige langer dan twee maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet kan het college de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname.
3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.

Hoofdstuk 4 Afstemming met andere voorzieningen

Artikel 4.1 Overgang naar volwassenheid

1. Het college draagt zorg dat voor jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar bereiken en die ook na hun 18e jaar een hulpvraag hebben tijdig, doch uiterlijk zes maanden voor hun 18de levensjaar afstemming plaatsvindt welke andere voorzieningen benodigd zijn.
2. In het geval er sprake is van verlengende jeugdhulp vindt de afstemming op latere leeftijd, maar altijd tijdig plaats.
3. Het college draagt zorg dat het lokale team zich in de gevallen bedoeld in het eerste lid de jeugdige en zijn ouders wijst op de consequenties dat deze zorg vanaf de 18e verjaardag van de jeugdige onder een andere voorziening valt, en zich inspant voor de continuïteit van de zorg indien noodzakelijk.

Artikel 4.2 Afstemming gezondheidszorg

1. Het college draagt zorg dat wanneer het lokale team van oordeel is dat de inzet van zorg die vanaf de 18e verjaardag valt onder het basispakket van de Zorgverzekeringswet en er de reële verwachting is dat deze zorg na de 18e verjaardag van de jeugdige door zal lopen, rekening wordt gehouden met de eisen die gesteld worden door de zorgverzekeraars.
2. Het college draagt zorg dat het lokale team zich in de gevallen bedoeld in het eerste lid de jeugdige en zijn ouders wijst op de consequenties dat deze zorg vanaf de 18e verjaardag van de jeugdige onder de Zorgverzekeringswet valt, en zich inspant voor de continuïteit van de zorg indien noodzakelijk.

Artikel 4.3 Afstemming langdurige zorg

1. Het college draagt zorg dat het lokale team de jeugdige en/of zijn ouders ondersteunt richting het Centraal Indicatieorgaan Zorg, indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg.
2. Indien de jeugdige en/of zijn ouders weigeren mee te werken aan het verkrijgen van een besluit van het Centraal Indicatieorgaan Zorg, is het college niet gehouden een individuele voorziening toe te kennen op grond van deze verordening.

Artikel 4.4 Afstemming voorschoolse voorzieningen, onderwijs en leerplicht

1. Het college draagt zorg dat alle locaties voor kinderopvang, peuterspeelzaalwerk, primair en voortgezet onderwijs, en middelbaar beroepsonderwijs een contactpersoon hebben bij een van de Ouder- en Kindteams in de stad.
2. Het college draagt zorg voor een goede afstemming tussen de in het eerste lid genoemde contactpersonen en de leerplichtambtenaren.
3. Afspraken over de afstemming van jeugdhulpvoorzieningen, onderwijszorg en leerplichtzaken worden vastgelegd in het integraal plan van de jeugdige en zijn ouders.

Artikel 4.5 Afstemming maatschappelijke ondersteuning

1. Het college draagt zorg voor een goede afstemming tussen de lokale teams en de buurtteams, indien een jeugdige en/of zijn ouders naast jeugdhulpvoorzieningen ook in aanmerking komen voor voorzieningen op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning.

2. Het college draagt zorg dat wanneer de begeleiding van een jeugdige na het achttiende jaar voortgezet moet worden onder de Wet maatschappelijke ondersteuning, de continuïteit gewaarborgd wordt en het lokale team een besluit hiertoe zo nodig (mede)voorbereidt.

Artikel 4.6 Afstemming werk en inkomen

Het college draagt zorg dat de lokale teams en de gecertificeerde instellingen, in afstemming met de buurtteams, financiële belemmeringen voor het slagen van preventie en jeugdhulp vroegtijdig signaleren en waar nodig jeugdigen en hun ouders helpen de juiste ondersteuning vanuit de gemeentelijke voorzieningen – zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen, armoedeverzoeken, en het kindpakket – te krijgen om deze belemmeringen weg te nemen.

Hoofdstuk 5 Waarborging verhouding prijs-kwaliteit en zorgcontinuïteit

Artikel 5.1 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp, intensieve vrijwillige zorg of uit te voeren kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:
 - a. kosten van beroepskrachten (cliëntgebonden en niet-cliëntgebonden);
 - b. cliëntgebonden kosten anders dan van beroepskrachten;
 - c. overheadkosten, en;
 - d. kosten voor indexering.
2. Het college bedingt bij de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieders van preventie, jeugdhulpaanbieders of gecertificeerde instellingen dat zij het verlenen van preventie, jeugdhulp, kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering alleen aan derden uitbesteden als zij die derden daarvoor een reële prijs betalen, die tot stand is gekomen met gebruikmaking van de kostprijscomponenten bedoeld in het eerste lid.
3. Het college waarborgt dat bij de inkoop van jeugdhulp rekening wordt gehouden met zorgvuldigheidseisen die de continuïteit en beschikbaarheid van zorg ten goede komen.

Hoofdstuk 6 Beleidsparticipatie

Artikel 6.1 Jeugdplatform

1. Het college stelt een adviescommissie als bedoeld in artikel 84 Gemeentewet in binnen het Jeugdplatform Amsterdam, die gevraagd en ongevraagd advies uit kan brengen over het gemeentelijk jeugdbeleid.
2. Het college voorziet daartoe in de ondersteuning van Jeugdplatform Amsterdam dat de belangen van ingezetenen en cliënten en hun vertegenwoordigers behartigt.

Artikel 6.2 Stedelijke adviesgroep jeugd

1. Het college stelt een adviescommissie als bedoeld in binnen het Jeugdplatform Amsterdam in op de wijze voorzien in artikel 84 Gemeentewet, die belast wordt met de taak gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen over het gemeentelijk jeugdbeleid.
2. Bij de instelling van de in het eerste lid bedoelde adviescommissie wordt door het college een reglement vastgesteld en voorzien in de benodigde ondersteuning om haar taken uit te voeren.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 7.1 Overgangsbepalingen

1. De Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021 wordt ingetrokken.
2. Een jeugdige of zijn ouder(s) houdt recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt wordt ingetrokken, herzien (met uitzondering van de herziening naar aanleiding van het wijzigen van de tarieven zoals bedoeld in artikel 7.4 van deze verordening) of beëindigd.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021 waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Bezwaarschriften gericht tegen besluiten die zijn genomen voor de inwerkingtreding van deze verordening, worden behandeld op grond van de Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021, zoals deze luidde onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt.
5. Het college is bevoegd een besluit, dat is genomen op grond van Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021 te herzien:

- a. op de gronden, vermeld in artikel 3.14 van de Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021;
 - b. indien uit een door het college uitgevoerd heronderzoek blijkt dat er met toepassing van de ten tijde van het onderzoek geldende verordening een afwijkend besluit zou zijn genomen;
 - c. indien de cliënt wenst te veranderen van aanbieder of van verstrekkingvorm;
 - d. indien de jeugdhulpaanbieder niet langer gecontracteerd is door het college.
6. Het college heeft de bevoegdheid om een pgb dat is verstrekt onder de Verordening op de zorg voor de jeugd Amsterdam 2021, terug te vorderen op de in deze verordening genoemde gronden.

Artikel 7.2 Hardheidsclausule

Het college is bevoegd, in gevallen waarin de toepassing van deze verordening naar zijn oordeel tot een bijzondere en onvoorziene hardheid leidt, ten gunste van de jeugdige en/of zijn ouders af te wijken van deze verordening, indien daar zeer dringende redenen voor zijn.

Artikel 7.3 Evaluatie

Het college zendt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze verordening in de praktijk.

Artikel 7.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2025 en werkt ten aanzien van artikel 3.14 eerste en tweede lid terug tot en met 1 januari 2025.

Artikel 7.5 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening jeugdhulp Amsterdam 2025.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 14 mei 2025

De voorzitter

Femke Halsema

De plaatsvervangend raadsgriffier

Dafne Struijk

Toelichting

Algemeen deel

Verordening als verplichting op grond van de Jeugdwet

Met de inwerkingtreding van de Jeugdwet op 1 januari 2015 is de gemeente naast het preventieve jeugdbeleid ook verantwoordelijk geworden voor de jeugdhulp en jeugdbescherming en jeugdreclasering. Op grond van de Jeugdwet is de gemeenteraad verplicht om een verordening vast te stellen. Deze verplichting was er vóór 2015 niet. De inhoud van de gemeentelijke verordening is vooral vastgelegd in artikel 2.9 van de Jeugdwet:

“De gemeenteraad stelt bij verordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet in ieder geval regels:

- a. over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- b. over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- c. de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 wordt vastgesteld, en
- d. voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.”

Daarnaast is de gemeente ook verplicht bij verordening regels te stellen over de beleidsparticipatie (Jeugdwet, artikel 2.10) en ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit voor de levering van jeugdhulp en de continuïteit van de jeugdhulp (Jeugdwet, artikel 2.11) en kan zij dit doen als het gaat om de voorwaarden rond het verstrekken van een persoonsgebonden budget voor informele zorg (Jeugdwet, artikel 8.1.1, derde lid).

Herziening verordening

De belangrijkste aanpassingen in de verordening zijn: een aanpassing van de begrippen aan het nieuwe jeugdhulpstelsel, een aanpassing van het pgb proces, nieuwe pgb tarieven en een beschrijving van de beoordeling van de draagkracht van ouders. Ook zijn de kwaliteitseisen van de door het college geman-dateerde verwijzer naar jeugdhulp opgenomen.

Het jeugdhulpstelsel in Amsterdam heeft met ingang van 2024 een volgende stap gezet. De vernieuwing is erop gericht om het jeugdstelsel vanaf 2024 anders te gaan organiseren, waarin de samenwerking tussen de verschillende partijen in de gebieden centraal staat om zo jeugdhulp te bieden aan ouders en kinderen in de meest kwetsbare situaties. Deze nieuwe werkwijze krijgt vorm in de gebiedsknoop-punten waarop de gecontracteerde aanbieders van jeugdhulp en verwijzers zijn aangesloten. Net als in voorgaande jaren staat het gezin centraal, wordt een integraal plan opgesteld en wordt gewerkt aan de beoogde resultaten uit dit plan.

In de nieuwe werkwijze is er een nauwere samenwerking tussen aanbieders en verwijzers. De gemeente kiest hierbij voor een taakgerichte financiering van alle vormen van aanvullende jeugdhulp.

Afbakening verordening

Deze gemeentelijke verordening gaat alleen over de algemene en individuele jeugdhulpvoorzieningen. Het jeugdbeschermings- en reclasseringsaanbod betreffen volgens de Jeugdwet geen jeugdhulpvoor-zieningen en zijn daarom niet geregeld in deze verordening. Hetzelfde geldt voor de toegang door de gecertificeerde instellingen richting de aanvullende jeugdhulp. Op grond van de Jeugdwet (artikel 3.5) hebben de gecertificeerde instellingen hierin een eigen bevoegdheid, hoewel zij wel verplicht zijn om hierover te overleggen met het college. Afspraken over deze afstemming zijn vastgelegd in een samen-werkingsprotocol, maar maken geen deel uit van deze verordening.

In deze verordening zijn ook tal van andere zaken niet geregeld omdat zij al in de Jeugdwet of andere (landelijke) wet- en regelgeving geregeld zijn. Denk aan zaken als de kwaliteitseisen voor jeugdhulpaan-bieders en gecertificeerde instellingen, het werk van de vertrouwenspersonen in het jeugdstelsel en privacyregels rond het delen van informatie en het instemmen met hulp.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Begrippen die in de Jeugdwet (dan wel besluit Jeugdwet of de regeling Jeugdwet) gedefinieerd worden, worden – in de regel – niet opgenomen in de begripsbepaling van de verordening.

Aanvullende jeugdhulp

Met dit overkoepelende begrip worden de individuele voorzieningen voor jeugdhulp bedoeld, zoals opgenomen in artikel 3.1. Deze hulp is 'aanvullend' op de algemene voorzieningen en op basishulp zoals geboden door het OKT. In de verordening wordt hier geen onderscheid in gemaakt.

Algemene voorziening

De term 'algemene voorziening' komt uit de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo). In de Jeugdwet wordt (maar alleen in artikel 2.9) van 'overige voorziening' gesproken. Deze laatste term kan verwarrend werken en doet geen recht aan de belangrijke positie van de vrij toegankelijke voorzieningen in het nieuwe jeugdstelsel. Zij zijn geen restcategorie. Daarom wordt toch de term uit de Wmo gebruikt.

Andere voorziening

Voorzieningen anders dan die vallen onder de verantwoordelijkheid van de Jeugdwet.

Buurtteam

De Ouder- en Kindteams werken samen met de in 2021 gevormde buurtteams. Het Ouder- en Kindteam en de buurtteams ondersteunen Amsterdammers op verschillende leefgebieden, waarbij de Ouder- en Kindteams verantwoordelijk zijn voor de inzet van jeugdhulp.

Familiegroepsplan

Hier is de definitie van het familiegroepsplan uit de Jeugdwet (artikel 1.1) overgenomen, omdat de term een aantal keer in de verordening gebruikt wordt en geen algemeen bekend begrip is.

Individuele voorziening

'Individuele voorziening' is de term die in de Jeugdwet gebruikt wordt voor wat in de Wet maatschap-pelijke ondersteuning 2015 een 'maatwerkvoorziening' heet. De term individuele voorziening wordt in de Jeugdwet niet gedefinieerd, vandaar dat in de verordening een begripsbepaling is toegevoegd. Of-

schoon de term (net als de term 'overige voorziening') verwarring op kan roepen – het gaat niet alleen om individueel geboden hulp, maar ook om groepsaanbod – is in dit geval wel de formele term uit de Jeugdwet gebruikt, aangezien deze in meerdere bepalingen van de Jeugdwet een rol speelt.

Integraal plan

Het integraal plan is de weerslag van het gesprek dat de jeugdige en/of zijn ouders voeren met de betrokken professional van het lokale team, de jeugdhulpverlener en eventueel ook anderen uit het bredere sociale netwerk van de jeugdige en zijn ouders over de hulpvraag. Het integraal plan bundelt hulpvraag en afspraken over de ondersteuning, niet alleen op het terrein van jeugdhulp, maar ook op andere terreinen. Denk hierbij aan hulp voor een van de ouder(s), broertjes en/of zusjes met een hulpvraag, schuldproblematiek, huisvestingsproblematiek en zo verder. Deze context is van belang bij het bepalen van de hulpvraag voor het kind.

Wanneer besloten wordt dat de inzet van aanvullende jeugdhulp nodig is, wordt ook dit in het integraal plan vastgelegd. Voor de jeugdhulpaanbieder is het integraal plan vervolgens uitgangspunt voor het verder vormgeven van het hulpverleningstraject (zie verder de toelichting bij artikel 3.6 vierde lid). Het integraal plan kan echter ook gebruikt worden wanneer aanvullende jeugdhulp (nog) niet nodig is en het lokale team bijvoorbeeld zelf met de jeugdige en zijn ouders aan de slag gaat.

Er zijn diverse soorten plannen in de Jeugdwet. Hieronder worden de belangrijkste toegelicht, te weten het hulpverleningsplan van de jeugdhulpaanbieder (vaak ook behandelplan genoemd), het plan van aanpak van de gecertificeerde instelling en het familiegroepsplan van het gezin – die alle in de Jeugdwet zelf verankerd zijn.

- Het hulpverleningsplan (of behandelplan) beschrijft hoe door de jeugdhulpaanbieder wordt gewerkt aan het behalen van de gestelde doelen (beoogde resultaten) in het integraal plan.
- Het plan van aanpak (in de regel gezinsplan genoemd) van de gecertificeerde instelling is een vorm van het integraal plan, omdat hierin ook altijd breed de gezinssituatie in ogenschouw genomen wordt.
- Het familiegroepsplan is het plan opgesteld door de jeugdige en zijn ouders dat in principe zonder betrokkenheid van hulpverleners (lokale team, jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling) wordt opgesteld. Hulpverleners kunnen wel informatie inbrengen voor het familiegroepsplan en voorwaarden voor veiligheid stellen.

NB Het integraal plan wordt door de Ouder- en Kindteams in de regel perspectiefplan genoemd.

Lokaal team

De term 'lokaal team' heeft in deze verordening betrekking op de Ouder- en Kindteams en de uitvoerders van intensieve vrijwillige zorg. Deze voorzieningen staan beschreven in hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen (zie verdere toelichting onder betreffende artikelen hieronder). Zij worden in deze verordening samengevat onder de overkoepelende term 'lokaal team', omdat zij dezelfde bevoegdheden hebben in het kader van het verlenen van hulp in het vrijwillig kader.

Ouder

De hier opgenomen definitie is overgenomen uit de begripsbepaling van de Jeugdwet zelf. In de verordening wordt in de regel gesproken van 'de jeugdige en/of zijn ouders.' Bij de definitie van 'jeugdige' wordt de Jeugdwet gevolgd (zie ook toelichting artikel 1.2). Het kan overigens ook zo zijn dat de jeugdige (zeker vanaf 16 jaar, maar in bijzondere gevallen ook daarvoor, vanaf 12 jaar) zonder betrokkenheid van zijn ouders jeugdhulp ontvangt. Ook andere opvoeders dan de ouders of verzorgers (denk aan naaste familieleden, een leerkracht, of anderen die dichtbij staan) kunnen natuurlijk betrokken raken bij de jeugdhulp.

Professional

Met de professional wordt de jeugdhulpverlener bedoeld in het kader van de Jeugdwet, en de uitvoerder van de jeugdgezondheidszorg in het kader van de Wet publieke gezondheid. Deze professionals staan in de regel geregistreerd in een beroepsregister (BIG of SKJ), waarmee bepaalde kwaliteitsgaranties worden geboden.

Zorgteam

Het zorgteam kent een rol in de toegang tot de aanvullende jeugdhulp die direct beschikbaar is op het Speciaal Onderwijs. De Ouder- en Kindteams zijn ook vertegenwoordigd in het zorgteam.

Artikel 1.2 Doelgroep

Eerste lid

Jeugdigen

Doelgroep van de voorzieningen zoals beschreven in de verordening zijn alle jeugdigen in Amsterdam. Voor de definitie van jeugdigen geldt de definitie van de wet. Volgens artikel 1.1 van de wet is een jeugdige:

“een persoon die:

1. de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt;
2. de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en ten aanzien van wie op grond van artikel 77c van het Wetboek van Strafrecht recht is gedaan overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg van het Wetboek van Strafrecht;
3. de leeftijd van achttien jaar doch niet de leeftijd van eenentwintig jaar heeft bereikt voor zover de te verlenen jeugdhulp uit pleegzorg bestaat, indien:
 - de pleegzorg was aangevangen vóór het bereiken van de leeftijd van achttien jaar, of
 - de pleegzorg die was aangevangen vóór het bereiken van de leeftijd van achttien jaar binnen een termijn van een half jaar na beëindiging wordt hervat, of
4. onverminderd onderdeel 3, de leeftijd van achttien jaar doch niet de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt en ten aanzien van wie op grond van deze wet:
 - is bepaald dat de voortzetting van jeugdhulp als bedoeld in onderdeel 1 van de begripsbepaling van jeugdhulp, waarvan de verlening was aangevangen vóór het bereiken van de leeftijd van achttien jaar, noodzakelijk is;
 - vóór het bereiken van de leeftijd van achttien jaar is bepaald dat jeugdhulp noodzakelijk is, of
 - is bepaald dat na beëindiging van jeugdhulp die was aangevangen vóór het bereiken van de leeftijd van achttien jaar, binnen een termijn van een half jaar hervatting van de jeugdhulp noodzakelijk is.”

Het tweede onderdeel doelt op jongvolwassenen (tot 23 jaar) die op grond van het jeugdstrafrecht berecht zijn. Het derde onderdeel is ingevoegd om te bewerkstelligen dat pleegzorg in beginsel blijft doorlopen totdat de jeugdige 21 jaar wordt. Het vierde onderdeel is overgenomen uit de oude Wet op de jeugdzorg en beperkt zich dan ook tot de jeugdzorg en heeft dus geen betrekking op geestelijke gezondheidszorg of begeleiding voor jeugdigen (die bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaar vallen onder respectievelijk de Zorgverzekeringswet en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015).

... en hun ouders

Naast jeugdigen behoren ook de ouders van de jeugdigen tot de doelgroep. Voor de definitie van ouder wordt uitgegaan van de definitie van de wet: een ouder is “de gezaghebbende ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder.”

De mate waarin jeugdigen zelfstandig (zonder toestemming van zijn ouders) benaderd kunnen worden – en jeugdhulp mogen ontvangen – verschilt per leeftijdscategorie. Op grond van de wet (artikel 7.3.4) is expliciete toestemming nodig van:

- a. een ouder of voogd van een jeugdige die jonger is dan twaalf jaren, of;
- b. een ouder of voogd van een jeugdige van twaalf jaar of ouder, die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen, of;
- c. een ouder of voogd van een jeugdige tussen twaalf en zestien jaar, alsmede van de betrokken jeugdige zelf, of;
- d. de betrokken jeugdige van zestien jaar of ouder zelf.

Deze bepalingen zijn in de wet opgenomen naar analogie van hetgeen bepaald is in het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot de geneeskundige behandelingsovereenkomst.

...in Amsterdam

De gemeente Amsterdam is alleen verantwoordelijk om voorzieningen te treffen voor jeugdigen en hun ouders die in Amsterdam hun woonplaats hebben.

Het woonplaatsbeginsel is per 1 januari 2022 gewijzigd. Vanaf dat moment is de gemeente waar de jeugdige zijn woonadres heeft volgens de Basisregistratie Personen (de BRP) het uitgangspunt voor jeugdhulp zonder verblijf. Dit zorgt voor meer eenvoud en duidelijkheid. Bij jeugdhulp met verblijf is het uitgangspunt dat als woonplaats geldt de gemeente waar de jeugdige onmiddellijk voorafgaande aan zijn verblijf zijn woonadres in de zin van de Wet basisregistratie personen had. De gemeente waar de jeugdige vandaan komt, blijft dus verantwoordelijk voor de jeugdige en voor de kosten van de jeugdhulp voor deze jeugdige.

Tweede lid

Met dit lid is bepaald dat ook jeugdigen die in Amsterdam op school zitten, maar in een andere gemeente hun woonplaats hebben, tot de doelgroep behoren, maar alleen in zoverre het gaat om het aanbod

verzorgd in het kader van de basisvoorzieningen Jeugd(welzijn), de Ouder- en Kindteams en opvoed- en opgroeiondersteuning. Deze keuze is gemaakt, omdat we het niet wenselijk achten dat bepaalde groepen leerlingen (en hun ouders) van dit aanbod zouden moeten worden uitgezonderd. Het gaat overigens niet alleen om groepsaanbod, maar ook om individuele contactmomenten, bijvoorbeeld van de Ouder- en Kindteams.

Wanneer een professional van een Ouder- en Kindteam meent dat voor een jeugdige een individuele voorziening nodig is dan zal de professional de jeugdige en zijn ouders verwijzen naar zorg binnen de gemeente waar zij woonachtig zijn. Het is dan ook aan die gemeente om een individuele voorziening toe te kennen. Amsterdam maakt met de regiogemeenten afspraken over de afstemming in deze gevallen (en ook over de overdracht bij een verhuizing).

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2.1 Toegang algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn voorliggend op de inzet van individuele voorzieningen. Dit geldt voor verwijzingen die het Ouder- en Kindteam doet. In dit artikel is opgenomen dat dit evenzeer geldt voor andere (wettelijke) verwijzers.

Artikel 2.2 Sociale basis jeugd

Op 1 januari 2025 is het nieuwe beleidskader Sociale Basis 2025-2030 en de bijbehorende subsidieverordening ingegaan. In de sociale basis werken bewoners, vrijwilligers en professionals samen aan een breed, laagdrempelig en vrij toegankelijk aanbod van activiteiten en voorzieningen in de buurt. Dit aanbod is gericht op preventie, het versterken van zelfredzaamheid en samenredzaamheid en het ont-plooien van talent. De gemeente faciliteert de sociale basis rondom de sociale opgave in gebieden.

Kansen voor jeugdigen is een los speerpunt vanuit het bouwen aan kansengelijkheid. Inzet gericht op gelijke kansen voor de jeugd spitst zich niet toe op één enkel doel, zoals gezondheid, maar richt zich vaak op meerdere doelen tegelijk. De inzet vanuit de sociale basis op jeugd is gericht op onder meer:

- ontwikkelingsstimulering en opvoed- en opgroeiondersteuning;
- brede talentontwikkeling en kinderwerk;
- informatie en advies en laagdrempelige begeleiding;
- weerbaarheid vergroten;
- jongerenwerk;
- veldwerk/straathoekwerk.

Artikel 2.3 Ouder- en Kindteams

Eerste lid

Amsterdam kent 23 Ouder- en Kindteams, die in elk gebied te vinden zijn en samenwerken met de voorzieningen in de buurt en de scholen, 1 team dat werkzaam is op het voortgezet onderwijs en 1 team voor het middelbaar onderwijs.

De Ouder- en Kindteams vormen multidisciplinaire teams waarin professionals met elkaar samenwerken. Kernfunctionarissen zijn de ouder- en kindadviseur (een generalistische functionaris met een hbo opleiding op het terrein van pedagogiek of maatschappelijk werk), de jeugdverpleegkundige, de jeugdarts en de jeugdpsycholoog (kinder- en jeugdpsycholoog / GZ-psycholoog / orthopedagoog generalist). De grootte van het Ouder- en Kindteam en de precieze samenstelling verschilt naar de populatie en behoefte in het gebied / op de scholen.

De Ouder- en Kindteams zijn onafhankelijk. Ze werken vanuit hun inhoudelijke professionaliteit binnen de gestelde kaders van de Jeugdwet.

De jeugdgezondheidszorg zoals die in Amsterdam uitgevoerd wordt door de GGD Amsterdam, maakt integraal onderdeel uit van de Ouder- en Kindteams. Het landelijk vastgestelde basispakket jeugdgezondheidszorg valt onder de Wet publieke gezondheid. Het maatwerk deel onder de Jeugdwet. Beide onderdelen worden uitgevoerd vanuit de Ouder- en Kindteams.

Tweede lid onderdeel a

De Ouder- en Kindteams bieden preventie en voorlichting. Te denken valt aan trainingen voor ouders en/of jeugdigen, voorlichting in het kader van de vaste contactmomenten van de jeugdgezondheidszorg, voorlichtingsbijeenkomsten op school en het verzorgen van voorlichtingsmateriaal.

Tweede lid onderdeel b en c

De Ouder- en Kindteams kunnen ouders ondersteunen bij het opstellen van een integraal plan (zie artikel 3.6), maar ook wijzen op de mogelijkheid om zelf, of met ondersteuning van derden, een familiegroepsplan op te stellen. De Ouder- en Kindteams faciliteren een proces waarin jeugdigen en hun ouders actief

betrokken zijn bij het opstellen van een integraal plan. Door gerichte samenwerking met hun netwerk en betrokken partners, wordt een breed gedragen en effectief plan gerealiseerd dat aansluit bij de situatie van de jeugdige.

Tweede lid, onderdeel d

De Ouder- en Kindteams zijn voor de meeste jeugdigen en ouders de eerste ingang bij een hulpvraag. De Ouder- en Kindteams hebben als belangrijke taak om de vraag te verhelderen. Zij kunnen daarbij ook een deel van de basisdiagnostiek doen, zeker omdat ook jeugdartsen en jeugdpsychologen werkzaam zijn binnen de Ouder- en Kindteams. Voor nadere diagnostiek zal het team aanbieders van aanvullende jeugdhulp betrekken van buiten het Ouder- en Kindteam.

Tweede lid onderdeel e

De Ouder- en Kindteams bieden ook zelf jeugdhulp. Als het nodig is verwijzen ze door naar aanvullende jeugdhulp. De Ouder- en Kindteams en de jeugdhulpaanbieder zijn complementair aan elkaar als het gaat om het bieden van jeugdhulp en werken hierin samen.

Tweede lid onderdeel f

Regiehulp is een lastig begrip in de hulpverlening. De regie ligt allereerst bij de jeugdige en zijn ouders zelf. Daarnaast zal de verantwoordelijkheid voor regie in de regel bij de hulpverlener liggen die het meest intensief bij de ondersteuning van de jeugdige en zijn ouders betrokken is. Als er sprake is van aanvullende jeugdhulp heeft de jeugdhulpaanbieder in de regel deze taak. In bepaalde gevallen (bijvoorbeeld wanneer naast jeugdhulp ook veel andere zorg geboden wordt) kan het Ouder- en Kindteam de regie (tijdelijk) op zich te nemen.

Tweede lid onderdeel g

Het OKT heeft een brede taak in het betrekken van hulp. Dit gaat ook over de samenwerking met buurtteams en andere professionals en hulp op andere domeinen dan jeugdhulp.

Derde lid

Gekwalificeerde professionals van het Ouder- en Kindteam die opgenomen zijn in een beroepsregister (BIG-register of Kwaliteitsregister Jeugd) worden gemandateerd om namens het college besluiten te nemen voor het toekennen (of weigeren) van aanvullende jeugdhulp. Voor de duidelijkheid wordt deze belangrijke taak van de Ouder- en Kindteams toch hier in de door de gemeenteraad vast te stellen verordening opgenomen.

Artikel 2.4 Opvoed- en opgroeiondersteuning

De Ouder- en Kindteams bieden zelf opvoed- en opgroeiondersteuning aan de jeugdige en hun ouders in de vorm van opvoedcursussen en trainingen voor de kinderen en jongeren zelf. Daarnaast heeft de gemeente ook een aanvullend aanbod aan opvoed- en opgroeiondersteuning ingekocht. Dit aanbod wordt in de gebieden georganiseerd in nauwe afstemming met de Ouder- en Kindteams. Het aanbod is vrij toegankelijk. Een deel van het aanbod richt zich echter wel op specifieke doelgroepen. In die zin kan er toch een beperking in de toegang gelden.

Artikel 2.5 Intensieve vrijwillige zorg

De gecertificeerde instellingen die in Amsterdam de jeugdbescherming en –reclassering uitvoeren mogen in opdracht van het college ook gezinnen begeleiden zonder dat er sprake is van een kindbeschermings- of jeugdreclasseringsmaatregel. In die gevallen wordt gesproken van intensieve vrijwillige zorg. In de meeste gevallen zal een lokaal team in goed overleg met de jeugdige en zijn ouders een gezin aanmelden bij de gecertificeerde instelling. Ook een melding bij Veilig Thuis kan aanleiding zijn om een gezin in contact te brengen met een gecertificeerde instelling. De intensieve vrijwillige zorg is altijd vrijwillig. De gecertificeerde instellingen worden gemandateerd om in het kader intensieve vrijwillige zorg ook besluiten te nemen over de inzet van jeugdhulp.

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen

Paragraaf 1 Soorten individuele voorzieningen

Artikel 3.1 Aanvullende jeugdhulp

Eerste lid

Aanvullende jeugdhulp wordt gezien als aanvullend op het vrij toegankelijke aanbod aan preventie en jeugdhulp zoals omschreven in hoofdstuk 2.

Tweede lid, onderdeel a

Aanvullende jeugdhulp wordt voor een groot gedeelte ambulant gegeven. Dat wil zeggen dat de jeugdhulpverlener met de jeugdige en of zijn ouders op de locatie van de aanbieder, thuis of op school ondersteuning biedt, kortom in het netwerk van de jeugdige.

Tweede lid, onderdeel b

Naast ambulante, kan aanvullende jeugdhulp ook geboden worden als daghulp en kortdurend verblijf (als logeervervoorziening) op de locatie van de aanbieder. Doel is dan de ontlasting van de ouders (resp. zorg).

Tweede lid, onderdeel c

Ambulante hulp kan ook als behandeling op de locatie van de aanbieder plaatsvinden. Dit is vaak het geval als er sprake is van een hoge intensiteit. Ook vormen van daghulp behoren tot aanvullende jeugdhulp.

Tweede lid, onderdeel d

Verblijfsvoorzieningen waar de jeugdige in een instelling of gezinshuis verblijft, behoren tot de aanvullende jeugdhulp. Ook gesloten jeugdzorg en pleegzorg vallen onder deze categorie.

Artikel 3.2 Dyslexiezorg

Uit de parlementaire geschiedenis en rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep volgt dat de behandeling van ernstige dyslexie onder de wet valt, met dien verstande dat de wetgever bij de overheveling van de dyslexiezorg van de Zorgverzekeringswet naar de wet niet een ruimer of ander bereik van dyslexiezorg heeft beoogd. Hieruit volgt dat het college op grond van artikel 2.3 van de wet enkel verplicht is dyslexiezorg te verlenen als sprake is van de diagnose ED (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 50, 104 en 118; CRvB 24 oktober 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:3454; CRvB 22 juni 2022, ECLI:NL:CRVB:2022:1345; en CRvB 17 juli 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:1430).

Toegang tot dyslexiezorg is alleen aangewezen nadat via het Samenwerkingsverband Primair Onderwijs is vastgesteld dat dit noodzakelijk is. Daarbij wordt het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling gehanteerd van het Nederlands Kwaliteitsinstituut Dyslexie.

Artikel 3.3 Vervoer

In artikel 2.3, tweede lid, van de wet is bepaald dat voorzieningen op het gebied van jeugdhulp ook het vervoer van een jeugdige naar en van de locatie waar de jeugdhulp geboden wordt omvat. In deze bepaling worden de uitgangspunten voor verstrekking van vervoer geregeld. Dat vervoer moet dan wel noodzakelijk zijn in verband met een medische noodzaak of met beperkingen in de zelfredzaamheid van de jeugdige. Of daarvan sprake is staat ter beoordeling van het college (lid 3 en 4).

Als uitgangspunt geldt dat de ouders in beginsel zelf verantwoordelijk zijn voor het vervoer. Om te benadrukken dat het college daarbij de eigen verantwoordelijkheid van ouders als uitgangspunt neemt, wordt in het tweede lid expliciet gemaakt dat het college in elke individuele situatie een afweging moet maken of er specifieke omstandigheden zijn waardoor er (ondanks de eigen verantwoordelijkheid van de ouders) een vervoersvoorziening moet worden verstrekt. Wanneer de ouders in staat zijn de jeugdige zelf te vervoeren, is er sprake van 'eigen kracht' die aan de toekenning van een vervoersvoorziening in de weg staat (CRvB, 5 april 2023, ECLI:NL:CRVB:2023:655).

Artikel 3.4 Overige individuele voorzieningen jeugdhulp

Eerste lid

In bijzondere gevallen kan het nodig zijn om een niet door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder in te schakelen om aanvullende jeugdhulp te bieden aan een jeugdige en zijn ouders. Feitelijk gaat het dan niet om andersoortige jeugdhulp dan beschreven in artikel 3.1 (aanvullende jeugdhulp). In die gevallen kan de gemeente echter niet dezelfde eisen stellen aan de toegangsprocedure zoals beschreven in paragraaf 2 van hoofdstuk 3 van deze verordening en de nadere regels die daarop gebaseerd zijn. In dit artikel worden vier situaties weergegeven waarin de gemeente kan besluiten tot inzet van jeugdhulp door een niet gecontracteerde jeugdhulpaanbieder. In artikel 3.11 wordt de toegang hiertoe apart beschreven.

Tweede lid, onderdeel a

Dit onderdeel betreft de zogenaamde buitenregionale plaatsingen. In bijzondere gevallen kan het voorkomen dat een jeugdige wiens ouders in Amsterdam wonen het beste op een locatie buiten de regio jeugdhulp kan ontvangen. Het komt bijvoorbeeld voor dat jeugdigen in een pleeggezin buiten de regio worden geplaatst en daar dan ook jeugdhulp ontvangen. Op grond van het woonplaatsbeginsel vallen deze jeugdigen nog steeds onder de verantwoordelijkheid van de gemeente Amsterdam. In deze gevallen kan een niet gecontracteerde jeugdhulpaanbieder ingeschakeld worden.

Tweede lid, onderdeel b

Dit onderdeel betreft het aanbod van de jeugdhulpaanbieders met een specialistische functie waarvoor de Nederlandse gemeenten gezamenlijk een raamcontract hebben opgesteld. Het gaat om zeer specia-

listische hulp die alleen door landelijk opererende instellingen geboden kan worden. Deze jeugdhulp-aanbieders kunnen in Amsterdam, maar ook daarbuiten gevestigd zijn.

Tweede lid, onderdeel c

Dit onderdeel betreft jeugdhulp die wordt gecontinueerd bij een niet gecontracteerde jeugdhulpaanbieder wanneer de jeugdige verhuist naar Amsterdam (NB het gaat dan om ambulante hulp). De oorspronkelijke jeugdhulp wordt dan in principe voor een jaar voortgezet, waarbij het kan voorkomen dat een jeugdige hulp ontvangt van een aanbieder die niet gecontracteerd is.

Tweede lid, onderdeel d

Dit onderdeel betreft jeugdhulp die voortkomt uit een vonnis van de rechter. De gemeente is in deze gevallen gehouden om de jeugdhulp uit te voeren zoals daarin is opgenomen. Door afspraken te maken met rechters, de Gecertificeerde instellingen en de Raad voor de Kinderbescherming wordt getracht zoveel als mogelijk aan te sluiten bij het door de gemeente ingekochte aanbod.

Paragraaf 2 Inzet van jeugdhulp

Artikel 3.5 Kwaliteit toeleiding

Het college is op grond van artikel 2.3 eerste lid van de wet verantwoordelijk voor het waarborgen van een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen jeugdhulpvoorziening. Voor iedere stap in het onderzoek geldt dat het college de deskundigheid inzet die nodig is om de stap goed af te kunnen ronden. Ook kan (medisch) advies worden ingezet om bijvoorbeeld bepaalde medische stukken te laten beoordelen. Als dit noodzakelijk is voor het onderzoek, zal de jeugdige of zijn ouder(s) hier aan mee moeten werken, omdat anders niet vastgesteld kan worden hoe een hulpvraag opgelost kan worden.

In artikel 2.1, van het Besluit Jeugdwet is nader uitgewerkt dat het gaat om relevante deskundigheid met betrekking tot:

- opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;
- opvoedingssituaties waardoor jeugdigen mogelijk in hun ontwikkeling worden bedreigd;
- taal- en leerproblemen;
- somatische aandoeningen;
- lichamelijke of verstandelijke beperkingen en;
- kindermishandeling en huiselijk geweld.

Het college moet ervoor zorgen dat die deskundigheid gewaarborgd is en dat deze naar discipline van deskundigheid concreet kenbaar is voor de hulpvrager. De rechtspraak vereist dat professionals beschikken over de voor het uitbrengen van hun adviezen noodzakelijke deskundigheid en dat dit vereiste wordt vastgelegd in de verordening (CRvB 29 mei 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:1097, rov. 4.9 (slot)). Daartoe bepaalt dit artikel dat adviezen worden uitgebracht door of onder verantwoordelijkheid van een geregistreerde professional. Daarmee is vastgesteld welke vakbekwaamheid van hen verwacht mag worden en is gezekerd dat de (eindverantwoordelijke) professional zich toetsbaar opstelt. Geregistreerden in de betreffende registers vallen namelijk onder het tuchtrecht.

Het college blijft – in het kader van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit – ook altijd verplicht om zich ervan te vergewissen of het advies concludent is. Dat wil zeggen of inzichtelijk is op grond van welke vormen van onderzoek en op basis van welke gegevens de adviseur tot zijn bevindingen is gekomen, of de gegevens actueel en betrouwbaar zijn, of het onderzoek volledig is geweest en met de juiste deskundigheid is uitgevoerd en of de uit het onderzoek getrokken conclusies logisch voortvloeien uit het onderzoek.

Artikel 3.6 Het gesprek en integraal plan

Eerste lid: het gesprek

De CRvB heeft geoordeeld dat de toegang tot jeugdhulp via de gemeente onderverdeeld kan worden in verschillende “stappen” (CRvB 1 mei 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1477). Die stappen zijn in dit artikel en in artikel 3.7 verdisconteerd en zijn opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Het college is daarbij verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp en bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet.

Tweede lid: familiegroepsplan

Het kan voorkomen dat een ouder en/of jeugdige al een familiegroepsplan heeft opgesteld voordat hij/zij binnenkomt bij het lokale team. In dat geval wordt dit plan als uitgangspunt genomen voor het gesprek. Het is dus niet zo dat op basis van het familiegroepsplan alleen besloten wordt tot de inzet van aanvullende jeugdhulp.

Derde lid: betrekken jeugdhulpaanbieder

In het belang van efficiënte en doeltreffende jeugdhulp vindt er bij de inzet van aanvullende jeugdhulp overleg plaats tussen het lokale team en de jeugdhulpaanbieder. Op deze manier is er sprake van een gezamenlijke verantwoordelijkheid en warme overdracht tussen verwijzer en aanbieder. Vanzelfsprekend worden de jeugdige en ouders hierbij betrokken. De manier van afstemming kan verschillen en is afhankelijk van de benodigde jeugdhulp.

Vierde lid: het integraal plan

De inhoud van het integraal plan is in de verordening niet in detail beschreven. Wel dát de stappen in het onderzoek en de uitkomsten van het gesprek altijd in het integraal plan vastgelegd worden. De instemming met de hulpverlening moet altijd ondubbelzinnig worden vastgelegd. NB het besluit tot inzet van aanvullende jeugdhulp wordt toegevoegd aan het integraal plan, maar is juridisch gezien een eenzijdige, publiekrechtelijke, beslissing van het college (de facto de gemandateerde professional van het lokale team). Het besluit wordt wel genomen op grond van het integraal plan.

Vijfde lid: evaluatie integraal plan

In het integraal plan worden doelen (beoogde resultaten) geformuleerd: wanneer worden door wie welke resultaten behaald. De jeugdige en/zijn ouders kunnen in het integraal plan afspraken maken om na een bepaalde tijd de resultaten met het lokale team, de eventueel betrokken jeugdhulpaanbieders en/of anderen te bespreken en zo het integraal plan te evalueren. NB de jeugdhulpaanbieder is zelf verantwoordelijk voor de evaluatie van het opgestelde hulpverleningsplan en daarin opgenomen behandeldoelen. Wel kan met het lokale team samen bekeken worden hoe de in het integraal plan geformuleerde beoogde resultaten zich verhouden tot de behaalde resultaten op de later in het hulpverleningsplan geformuleerde doelen.

Zesde lid: delen integraal plan met de jeugdhulpaanbieder

Het integraal plan is van de jeugdige en/of zijn ouders. Als er tot de inzet van aanvullende jeugdhulp besloten is, is het wel van het grootste belang dat de aldus betrokken jeugdhulpaanbieder weet heeft van de gezinssituatie en afspraken en doelen (beoogde resultaten) zoals vastgelegd in het integraal plan. De relevante informatie uit het integraal plan kan door de jeugdige en/of zijn ouders zelf of door het lokale team aan de betrokken jeugdhulpaanbieder overgedragen worden. De ouders/jeugdige zijn hier in eerste instantie zelf de verantwoordelijke partij voor. Natuurlijk gelden bij het delen van het integraal plan de privacyregels zoals die onder andere vastgelegd zijn in de Jeugdwet zelf (zie § 7.3). Het is aan de ouders om in samenspraak met het lokale team te bepalen welke informatie in het integraal plan terecht moet komen en gedeeld moet worden met de jeugdhulpaanbieder om een effectieve ondersteuning mogelijk te maken. Bij verschil van inzicht tussen de jeugdige en/of zijn ouders aan de ene kant en het lokaal team aan de andere kant over de noodzaak om bepaalde informatie te delen dient het recht op privacy en het belang van het kind tegen elkaar afgewogen te worden. De principes van subsidiariteit (kan het doel ook op een andere manier bereikt worden), noodzakelijkheid en proportionaliteit (staat het doorbreken van het recht op privacy in verhouding tot het doel: effectieve hulp) staan daarbij centraal. In de privacy protocollen van de uitvoerders (lokale teams) zal hieraan aandacht besteed worden.

Artikel 3.7 Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

Algemeen

Artikel 2.3 van de wet legt als uitgangspunt vast dat het college op grond van de wet alleen een voorziening moet treffen als de jeugdige en zijn ouders er met eigen mogelijkheden niet uitkomen. De eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders staat voorop. Pas als zij zelf – zo nodig met hulp van het sociale netwerk en/of andere hulpverlenende instellingen – niet in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden, moet het college hulp bieden.

De verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen ligt allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf. Van ouders mag worden verwacht dat zij de nodige aanpassingen doen om de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen te realiseren. Dat kan betekenen dat zij hun eigen loopbaanplannen, de wijze waarop zij hun betaalde arbeid hebben georganiseerd of hun financiële situatie moeten bijstellen om voor het kind beschikbaar te zijn en de noodzakelijke hulp te bieden. Als uit zorgvuldig uitgevoerd onderzoek blijkt dat de noodzakelijke hulp met eigen mogelijkheden en het eigen probleemoplossend vermogen kan worden geboden, hoeft het college geen voorziening te treffen. Ouders behoren de tot hun gezin behorende minderjarige kinderen te verzorgen, op te voeden en toezicht op hen te houden, ook als het kind een ziekte, aandoening of beperking heeft, zo blijkt uit rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep. Deze oordeelde dat de ouder, die haar baan had opgezegd in verband met de zorg voor haar kind, de zorg aankon en verleende en het dus van haar mocht worden verwacht. Er was sprake van voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (CRvB 17 juli 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:2362).

De in de wet bedoelde maatstaven eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen van de ouder(s) bieden geen ruimte voor een beoordeling van de financiële draagkracht van een gezin om zelf

jeugdhulp te kunnen verlenen (CRVB 26 mei 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:1326). Dit laat onverlet dat het belang van de ouders om te voorzien in een inkomen wel in de beoordeling wordt betrokken.

Bij gescheiden ouders geldt als uitgangspunt dat beide ouders met gezag verantwoordelijk zijn voor het bieden van ondersteuning. Ook stiefouders zijn verantwoordelijk voor het bieden van ondersteuning aan tot het gezin behorende (stief)kinderen.

Ook uit de parlementaire geschiedenis bij artikel 2.3 van de wet volgt dat het college alleen gehouden is een voorziening te treffen als de jeugdige en zijn ouders er met eigen mogelijkheden niet uitkomen. De wetgever formuleert het als volgt:

“(...) Allereerst is het college niet gehouden om voor een jeugdige of zijn ouders een voorziening op het gebied van jeugdhulp te treffen voor zover de jeugdige en zijn ouders de problemen zelf het hoofd kunnen bieden, eventueel met behulp van personen uit het sociale netwerk of andere instellingen die ondersteuning bieden. Om dit buiten twijfel te stellen is in het eerste lid opgenomen dat een gemeente alleen een voorziening hoeft te treffen voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouder ontoereikend zijn. Dit zou ook strijdig zijn met het uitgangspunten van artikel 2.1, waarbij ervan uit wordt gegaan dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt en waarin tot uitdrukking komt dat moet worden uitgegaan van de eigen kracht van de jeugdige, zijn ouders en het sociale netwerk. Hierbij past een actieve rol van de ouders en het kind om in eerste instantie te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op te lossen. (...) Als de jeugdige en zijn ouders zelf mogelijkheden hebben om de problemen op te lossen of het hoofd te bieden, is een voorziening niet nodig (...)” (Kamerstukken II, 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 135-136).

Eerste lid

De inzet van ‘eigen mogelijkheden’ is het uitgangspunt bij de uitvoering van de wet. De in het Burgerlijk Wetboek (in de artikelen 1:82 en 1:247 BW) verankerde eigen verantwoordelijkheid van ouders en de jeugdige om problemen op te lossen, staat voorop. Daarbij geldt dat het aan ouders is om de tot hun gezin behorende minderjarige kinderen te verzorgen, op te voeden en toezicht op hen te houden. Als de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen toereikend zijn, wordt geen individuele voorziening verstrekt.

Het onderzoek naar aanleiding van de hulpvraag wordt uitgevoerd op de in artikel 3.6, beschreven wijze. Bezien wordt daarbij of noodzakelijke hulp door de ouder zelf geboden kan worden. Het college neemt daarbij indachtig het bepaalde in de artikelen 1:82 en 1:247 BW in aanmerking dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en jeugdigen zelf ligt en dat deze hulp in uitgangspunt ook geleverd kan worden. Uit onderzoek kan blijken dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en de ouder(s) tekortschieten, bijvoorbeeld omdat sprake is van:

- a. geobjectiveerde beperkingen om noodzakelijke hulp te bieden;
- b. een gebrek aan kennis of vaardigheden om noodzakelijke hulp te bieden;
- c. er sprake is van een zeer zware zorgbehoefte waarvoor geen wlz-aanspraak bestaat;
- d. overbelasting of dreigende overbelasting, waardoor geen noodzakelijke hulp kan worden verwacht totdat deze belasting of dreigende overbelasting is opgeheven. Onderzocht moet worden welke mogelijkheden de ouder(s) hebben (heeft) om de overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Onder andere mag verwacht worden dat zij bereid zijn maatschappelijke activiteiten te beperken en betaalde arbeid aan te passen om zo de overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Het onderzoek wordt gedaan op basis van een objectieve methodiek/instrument.

Tweede lid

Op de in artikel 3.6 van de verordening beschreven wijze moet onderzocht worden of er aanleiding is om aan te nemen dat de hulp die de jeugdige behoeft, in een concreet geval niet door de ouder(s) geleverd kan worden. Daarmee wordt het noodzakelijke verband tussen de beoordeling van de hulpvraag en de eigen mogelijkheden met de toekenningscriteria gelegd. Als blijkt dat de draagkracht van het gezin de draaglast aankan is er geen noodzaak voor het college om een voorziening op basis van de wet toe te kennen. Als de noodzakelijke hulp in kaart is gebracht en duidelijk is dat het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) en het sociale netwerk onvoldoende is om de noodzakelijke hulp te verlenen, dient het college een voorziening te treffen. Van belang daarbij is dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen bepalend zijn voor het antwoord op de vraag of de noodzakelijke hulp door de ouders kan worden geleverd. Bij het onderzoek ter beantwoording van die vraag moet worden stilgestaan bij het onderscheid tussen onmacht en eventuele onwil of opvattingen over de eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen.

Artikel 3.8 Criteria en afwegingsfactoren bij de besluitvorming

Eerste lid

Uit het eerste lid volgt een aantal meer algemeen geformuleerde criteria voor toekenning van een individuele voorziening. Het onderzoek (dat conform het door de Centrale Raad van Beroep geformuleerde stappenplan verloopt) zal inzichtelijk maken of aan de criteria wordt voldaan.

Tweede lid

Gelet op de verantwoordelijkheden van ouders (o.a. op grond van het Burgerlijk Wetboek) is de inzet van een individuele voorziening tijdelijk van aard en zoveel mogelijk gericht op het vergroten van de draagkracht.

Derde lid

Zie in dit verband artikel 3.7.

Vierde lid

Er is sprake van een bewezen effectieve voorziening als de effectiviteit is vastgesteld in wetenschappelijk onderzoek en de interventie(s) zijn opgenomen als zijnde 'erkend' in de Databank Effectieve Jeugdin interventies van het Nederlands Jeugdinstituut, de zorgstandaarden van de GGZ Standaarden of de databank voor interventies gericht op jeugdigen met een beperking (databank interventies gehandicaptenzorg).

Artikel 3.9 Toegangsproces algemeen

Eerste lid

In dit eerste lid is als algemene regel geformuleerd dat de toegang verloopt via het gesprek dat het lokale team met de jeugdige en zijn ouders heeft opgesteld (en het integraal plan dat daar een weerslag van is).

Tweede lid, onderdeel a: artsverwijzing naar aanvullende jeugdhulp

Huisarts, jeugdarts en medisch specialist hebben op grond van de Jeugdwet de eigenstandige bevoegdheid om toegang te verlenen tot alle jeugdhulp. Uitgangspunt bij een artsverwijzing naar aanvullende jeugdhulp is dat de afstemming met een lokaal team niet nodig is als er geen sprake is van een hulpvraag op meerdere levensgebieden.

Huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen verwijzen naar basishulp of aanvullende jeugdhulp. Dit doen ze via de gebiedsknooppunten. Hiermee geeft de gemeente invulling aan haar taak om een volledig en samenhangend jeugdhulpstelsel te realiseren, waarbij vanuit een nauwe samenwerking met een beperkt aantal partijen de benodigde jeugdhulp wordt geboden. Alleen in die gevallen waarin de verwijzer zwaarwegende redenen heeft, wordt hiervan afgeweken. Dit is het geval als het door de gemeente gecontracteerde aanbod inhoudelijk niet toereikend en daarmee niet passend is.

NB jeugdartsen van het Ouder- en Kindteam voeren wel gewoon als professional van een lokaal team het gesprek met de jeugdige en zijn/haar ouders en leggen afspraken vast in een integraal plan. Omdat de huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen een zelfstandige bevoegdheid hebben om te verwijzen op grond van de Jeugdwet wordt er door de gemeente geen beschikking aan de jeugdige of ouders afgegeven.

Tweede lid, onderdeel b: crisissituaties

In crisissituaties kan soms niet gewacht worden met de inzet van aanvullende jeugdhulp tot een integraal plan is opgesteld. In dit soort gevallen is het de jeugdhulpaanbieder toegestaan de spoedhulp te verlenen voordat een gesprek met het lokale team heeft plaatsgevonden en een integraal plan is opgesteld. NB het gaat dan om kortdurende inzet. Wanneer daarna langdurig aanvullende jeugdhulp nodig is, dient alsnog een integraal plan opgesteld te worden.

Derde lid

Voor aanvullende jeugdhulp waarbij sprake is van een hulpvraag op meerdere levensgebieden wordt ervan uitgegaan dat altijd – ook bij een artsverwijzing – een integraal plan nodig is. Het gaat in die gevallen immers bijna altijd om hoogcomplexere en veelomvattende/meervoudige jeugdhulp, waarbij een integrale aanpak en continuïteit van het hoogste belang zijn. Het plan kan ook door de jeugdhulpaanbieder worden opgesteld. Waar nodig wordt het lokale team betrokken.

Vierde lid

Het kan voorkomen dat ouders en/of de jeugdige niet willen dat het lokaal team wordt betrokken. In die gevallen ondersteunt de jeugdhulpaanbieder de ouders en jeugdige bij het organiseren van ondersteuning op de andere levensgebieden.

Vijfde lid

Jeugdhulp is ook toegankelijk via een zorgteam van een speciaal onderwijslocatie. Dit lid beschrijft de werkwijze van jeugdhulp door een zorgteam van een speciaal onderwijslocatie. Het OKT (lokaal team) neemt deel in het zorgteam en neemt het besluit tot inzet van aanvullende jeugdhulp.

Zesde lid: betrekken van expertise

In dit lid is opgenomen dat verwijzers en aanbieders nauw samenwerken in de toeleiding naar hulp, bijvoorbeeld als dat nodig is bij het bepalen van de hulpvraag.

Paragraaf 3: Toegang dyslexiezorg

Artikel 3.10 Toegang tot dyslexiezorg

Eerste lid

Het besluit tot toekennen van een individuele voorziening voor dyslexiezorg geeft recht op diagnostisch onderzoek door een erkende (gecontracteerde) dyslexiebehandelaar. Wanneer op basis van het onderzoek vastgesteld wordt dat het inderdaad om ernstige dyslexie gaat, kan de dyslexiebehandelaar ook gelijk verder met de behandeling. Hiervoor is dan geen tweede besluit nodig. Bij ernstige dyslexiezorg gaat het om hardnekkige problemen bij het leren lezen en/of schrijven (spellen), die ook met extra ondersteuning in de klas niet verholpen kunnen worden.

Het onderzoek en de behandeling dient plaats te vinden conform de professionele (landelijk) standaard voor dyslexiezorg. Hierover worden afspraken gemaakt in de contracten met de aanbieders.

Tweede lid

Een door het college (in samenspraak met het onderwijs) aangewezen poortwachter is verantwoordelijk voor de controle van het leerling-dossier. Indien dit niet volledig is, koppelt de poortwachter dit terug naar de verwijzende school, zodat zij alsnog passende extra begeleiding kunnen inzetten. Indien het leerling-dossier op orde is, geeft de poortwachter goedkeuring aan de doorverwijzing en kunnen ouders en school contact leggen met een gecontracteerde dyslexieaanbieder naar keuze. Daarnaast spreekt de poortwachter scholen aan op het moment dat zij signaleren dat er veel onvolledige dossiers worden aangeleverd.

Derde lid

De poortwachter werkt volgens de landelijke, professionele, standaard voor dyslexiezorg. Met dit derde lid wordt de mogelijkheid opgehouden dat college (kern)elementen van deze standaard ook vastlegt in nadere regels.

Paragraaf 4. Toegang overige individuele voorzieningen jeugdhulp

Artikel 3.11 Toegang overige individuele voorzieningen jeugdhulp

In dit artikel wordt de toegang beschreven tot het aanbod van niet door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieders en de landelijke raamcontracten. Bij niet gecontracteerd aanbod neemt het college een besluit tot inzet van jeugdhulp door een niet gecontracteerde aanbieder op basis van een aanvraag van het lokale team of een andere bevoegde professional (bijvoorbeeld arts of gecertificeerde instelling). De gemeente heeft hiervoor een aanvraagformulier en procedure opgesteld, die niet vastliggen in de verordening zelf.

Bij het landelijke aanbod liggen afspraken over de toegang vast in de landelijke raamcontracten. Deze afspraken komen erop neer dat de betreffende jeugdhulpaanbieder de cliënt accepteert op basis van een verwijzing (van arts of andere bevoegde professional) en de aanbieder de gemeente na het opstellen van een hulpverleningsplan op de hoogte stelt van de start zorg. Deze jeugdhulpaanbieders hoeven dus niet te wachten met het starten van de zorg totdat het college een besluit heeft genomen.

De route naar overige individuele voorzieningen verloopt over het algemeen hetzelfde als die voor aanvullende jeugdhulp.

Paragraaf 5 Aanvullende regels persoonsgebonden budget

Artikel 3.12 Het Pgb-plan

Wanneer een jeugdige of zijn ouders naar aanleiding van het onderzoek in aanmerking komt voor een individuele voorziening, en de jeugdige of zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger vervolgens aangeeft deze in de vorm van een pgb geleverd te willen hebben, is aan dit verzoek een aantal eisen verbonden.

Uit de motivering in het pgb-plan moet duidelijk blijken dat men zelf de regie kan voeren, hoe men dit gaat doen en waarom men een pgb wil in plaats van gebruik te maken van het aanbod dat de gemeente heeft voor zorg in natura. Ook moet onderbouwd worden dat de beoogde voorziening van voldoende

kwaliteit is. Van belang is of de motivering doordacht en houdbaar is en verband houdt met de rechten, verplichtingen en vrijheden die een pgb met zich meebrengt. Het pgb-plan moet zijn voorzien van een motivatie waarom is voldaan aan de 10 punten van pgb-vaardigheid als benoemd in artikel 3.16 van de verordening. Verder moet uit het pgb-plan blijken welke kosten er aan de inhuur van de beoogde uitvoerder van de jeugdhulp verbonden zijn. Het pgb-plan wordt in het integraal plan opgenomen. De financieringsvorm van de hulp is het sluitstuk van de besluitvorming en maakt daar dus onderdeel van uit.

Artikel 3.13 Onderscheid formele en informele hulp

Eerste lid

Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Voor formele hulp geldt het hogere pgb-tarief en voor informele hulp geldt het lagere pgb-tarief. Dit sluit aan bij de systematiek die binnen de Wet langdurige zorg (Wlz) en de Zorgverzekeringswet (Zvw) wordt gehanteerd.

Tweede lid en derde lid

Van formele hulp is, kortweg, sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep en volgens professionele standaarden. De hulp wordt dan verleend door een jeugdhulpaanbieder of door een zelfstandige jeugdhulpverlener (ZZP-er), die onder toezicht staat van de in de wet aangewezen inspecties. Van formele hulp is ook sprake als de hulpverlener een BIG of SKJ-registratie heeft.

Hierop geldt één (belangrijke) uitzondering en dat is wanneer de hulpverlener een bloed- of aanverwant is in de 1e of 2e graad (o.a. (groot)ouders, broers, zussen en (adoptie)kinderen). Bij hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad, is altijd sprake van informele hulp. In de praktijk gaat het dan om personen uit het sociale netwerk. Ook al gaat het om een hulpverlener die bijvoorbeeld BIG-geregistreerd is en voldoet aan de criteria genoemd in lid 1 van deze bepaling; dan nog wordt hulp van deze bloed- of aanverwant in het kader van deze verordening als informele hulp beschouwd. De achtergrond daarvan is dat ook familieleden met een zorg-gerelateerd beroep of opleiding in eerste instantie een affectieve relatie hebben met de budgethouder. Dat is dan ook doorslaggevend voor het bijbehorende pgb-tarief.

Een voorwaarde voor toekenning van een pgb is dat de hulpverlening die ingekocht wordt van goede kwaliteit is. Hiervoor gelden de kwaliteitseisen uit de wet. Eén van deze eisen is de verplichte registratie (artikel 4.1.6, vijfde lid, van de wet en paragraaf 5.1, van het Besluit Jeugdwet). Professionele hulpverleners die via een pgb hulpverleners moeten dus in beginsel geregistreerd zijn, in het SKJ of BIG (register voor beroepen in de individuele gezondheidszorg). De inspectie controleert de kwaliteit van jeugdhulpverleners. Ook als het gaat om hulpverleners die ingekocht worden met een pgb.

In bijzondere situaties kan de hulp verleend worden door een professional die niet geregistreerd is. De gemeente mag de hulp alleen door deze niet-geregistreerde professionals laten uitvoeren, als aanmerkelijk gemaakt kan worden dat de kwaliteit van de uit te voeren taak daardoor niet nadelig wordt beïnvloed (zie artikel 5.1.1, tweede lid, Besluit Jeugdwet).

Vierde en vijfde lid

Informele hulp is hulp die geboden wordt door bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad, of door personen die niet beroeps- of bedrijfsmatig jeugdhulp verlenen. In de praktijk gaat het dan om personen uit het sociale netwerk.

Bloedverwanten

Bloedverwantschap ontstaat door:

- geboorte;
- afstamming van dezelfde voorvader;
- erkenning;
- gerechtelijke vaststelling van het vaderschap;
- adoptie.

Bloedverwanten zijn in de:

Eerste graad:

- (adoptie)ouders;
- (adoptie)kinderen.

Tweede graad:

- grootouders;
- kleinkinderen;

– broers en zussen.

Artikel 3.14 Vaststellen hoogte van het persoonsgebonden budget

Eerste lid

Met jeugdhulpaanbieders waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten, zijn afspraken gemaakt over de tarieven voor de te leveren zorg. Voor jeugdhulpverleners die in het kader van een persoonsgebonden budget door ouders zelf betaald worden, gelden deze afspraken niet. De jeugdige en zijn ouders wordt gevraagd in goed overleg met het lokale team een inschatting te maken van de benodigde inzet, uitgedrukt in aantal uren, dagdelen of etmalen (afhankelijk van de aard van de zorg). Het lokale team maakt vervolgens een inschatting of het door de pgb-zorgverlener gevraagde aantal uren, dagdelen of etmalen en tarief reëel is en neemt hierover een besluit. Voor het berekenen van de maximale hoogte van het budget wordt uitgegaan van een vast tarief per zorgsoort.

In een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 17 mei 2017 heeft de rechter in een zaak van de gemeente Emmen bepaald dat de essentialia van het voorzieningenpakket in de verordening dienen te worden vastgelegd. Hieronder valt ook de tariefdifferentiatie van het pgb. De rekestarieven zijn als gevolg van voornoemde uitspraak in de verordening opgenomen.

De hier vastgelegde tarieven zijn rekestarieven die gebruikt worden om de hoogte van het Pgb te berekenen. Het staat budgethouders vrij om een zorgverlener te contracteren die een hoger of lager tarief hanteert. Bij een hoger tarief dan het rekestarief dient de budgethouder zelf de extra kosten voor zijn/haar rekening te nemen (of genoeg te nemen met minder uren, dagdelen of etmalen inzet). Wanneer het tarief lager is dan het rekestarief heeft de budgethouder de vrijheid om meer uren zorg in te zetten.

Tweede lid, onderdeel a, categorie I

Onder formele hulp als het gaat om ambulante hulpverlening door inzet van praktische begeleiding en ondersteuning wordt verstaan: het (langdurig) aansturen en/of inslijten van gedrag, sociale vaardigheden en algemene dagelijks levensverrichtingen.

Tweede lid, onderdeel a, categorie II

Onder formele hulp als het gaat om ambulante hulpverlening door inzet van specialistische begeleiding wordt verstaan: specialistische begeleiding gericht op jeugdige en/of gezin waarbij het zwaartepunt ligt op het aanleren van vaardigheden en/of gedrag.

Tweede lid, onderdeel a, categorie III

Onder formele hulp als het gaat om ambulante hulpverlening door inzet van specialistische behandeling wordt verstaan: (Kortdurende) GGZ-behandeling waarbij de bron/oorzaak aangepakt wordt om problemen op te lossen of hanteerbaar te maken. Hiervoor is betrokkenheid van een behandelverantwoordelijke (gedragsdeskundige en/of medisch specialist) noodzakelijk.

Tweede lid, onderdeel b, categorie I

Onder formele hulp als het gaat om dagbehandeling of –begeleiding in groepsverband door inzet van praktische begeleiding en ondersteuning in groepsverband wordt verstaan: het in groepsverband (langdurig) aansturen en/of inslijten van gedrag, sociale vaardigheden en algemene dagelijks levensverrichtingen.

Tweede lid, onderdeel b, categorie II

Onder formele hulp als het gaat om dagbehandeling of –begeleiding in groepsverband door inzet van specialistische behandeling in groepsverband wordt verstaan: specialistische begeleiding in groepsverband gericht op jeugdige en/of gezin waarbij het zwaartepunt ligt op het aanleren van vaardigheden en/of gedrag en/of waarbij de bron/oorzaak aangepakt wordt om problemen op te lossen of hanteerbaar te maken. Hiervoor is betrokkenheid van een behandelverantwoordelijke (gedragsdeskundige en/of medisch specialist) noodzakelijk.

Tweede lid, onderdeel c, categorie I

Onder formele hulp als het gaat om verblijf met lichte begeleiding wordt verstaan: 24-uurs verblijf gericht op ontlasting van het gezin en op aansturen en/of inslijten van gedrag, sociale vaardigheden en algemene dagelijks levensverrichtingen. Inclusief begeleiding en/of persoonlijke verzorging.

Tweede lid, onderdeel c, categorie II

Onder formele hulp als het gaat om verblijf binnen een jeugdhulpinstelling door inzet van verblijf met specialistische begeleiding wordt verstaan: 24-uurs verblijf gericht op jeugdige en/of gezin waarbij het zwaartepunt ligt op het aanleren van vaardigheden en/of gedrag, in groepsverband aangevuld met individuele begeleiding.

Tweede lid, onderdeel c, categorie III

Onder formele hulp als het gaat om verblijf binnen een jeugdhulpinstelling door inzet van verblijf met specialistische behandeling wordt verstaan: 24-uurs verblijf voor jeugdigen met (ernstige) (lichamelijke) beperkingen waarbij specialistische kennis nodig is en/of medische handelingen uitgevoerd moeten worden waarbij de bron/oorzaak aangepakt wordt om problemen op te lossen of hanteerbaar te maken. Hiervoor is betrokkenheid van een behandelverantwoordelijke (gedragsdeskundige en/of medisch specialist) noodzakelijk.

Tweede lid, onderdeel d

Onder formele hulp als het gaat om vervoer van de jeugdige wordt verstaan: het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden, voor zover naar het oordeel van het lokale team noodzakelijk in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid (Jeugdwet artikel 2.3, tweede lid).

Derde lid

Voor informele hulp gelden lagere tarieven. Logeeropvang wordt gezien als een tegemoetkoming, waardoor geen sprake is van een arbeidsovereenkomst, zie hiervoor de Regeling Jeugdwet.

Vierde, vijfde en zesde lid

De in het tweede lid genoemde tarieven zijn uitgedrukt in het prijspeil van 2025 en worden ieder opvolgend jaar geïndexeerd. De wijze van indexering is gelijk aan de indexering die van toepassing is op de door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieders.

Zevende lid

Het college draagt zorg voor de bekendmaking van de geïndexeerde tarieven.

Artikel 3.15 Verstrekken persoonsgebonden budget formele hulp en informele hulp

De formele zorgverlener dient te voldoen aan de kwaliteitseisen zoals opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet. Deze kwaliteitseisen gelden ook voor de formele zorgverleners die door middel van een pgb worden ingezet.

In het jeugddomein komt het veelvuldig voor dat een persoonsgebonden budget gebruikt wordt om informele zorg, bijvoorbeeld geleverd door de ouder zelf, te bekostigen. Gemeenten mogen op grond van de Jeugdwet (artikel 8.1.1 derde lid) hieraan beperkingen stellen. De informele zorgverlener dient ook aan een aantal minimale kwaliteitscriteria te voldoen die horen bij de aard van de geboden ondersteuning. Dit betekent dat niet alle kwaliteitseisen die in de Jeugdwet gesteld worden aan jeugdhulpaanbieders onverkort voor de informele zorgverlener gelden, maar er wel basisvereisten zijn. Zo wordt geen registratie in een beroepsregister (SKJ of BIG) verwacht, maar kan de informele zorgverlener wel gevraagd worden aan te tonen over de juiste kennis en expertise te beschikken en/of ondersteuning door een professionele zorgverlener richting de informele zorgverlener goed geregeld te hebben.

Eerste lid, onderdeel a

Zie de toelichting bij artikel 3.13.

Eerste lid, onderdeel b

Het hulpverleningsplan is in overleg met de jeugdige en ouders opgesteld. Het geeft planmatig aan welke activiteiten worden ingezet om de in het integraal plan geformuleerde doelen (beoogde resultaten) te realiseren. Het moet aannemelijk zijn dat deze activiteiten uitgevoerd zullen worden zoals in het hulpverleningsplan voorgenomen en dat deze activiteiten adequaat zijn om de beoogde resultaten te realiseren.

Eerste lid, onderdeel c

De zorgaanbieder moet over een aantoonbaar werkzaam kwaliteitssysteem beschikken. Dit kan blijken uit een certificaat van de volgende keurmerken: ISO 9001, EN 15224, HKZ, Prezo of Kiwa (ZZP en kleine ondernemers). Een zorgaanbieder die niet over een certificaat beschikt moet op een andere manier aantonen een werkend systeem te hebben voor het beheersen, bewaken, borgen en verbeteren van de kwaliteit van de hulpverlening.

Eerste lid, onderdeel d

In de jeugdhulp en jeugdbescherming wordt altijd gewerkt met professionals die over de juiste expertise beschikken, en die vakbekwaam zijn voor de taken waarvoor zij worden ingezet. Voor bepaalde taken betekent dit dat er geregistreerde professionals moeten worden ingezet. Het Kwaliteitskader Jeugd helpt om af te wegen welke taken door een geregistreerde dan wel een niet-geregistreerde professional uitgevoerd kunnen worden.

Eerste lid, onderdeel g

Voor de inrichting van de klachtenregeling gelden vanuit de Jeugdwet een aantal vereisten (zie artikel 4.2.1 van de wet).

Eerste lid onderdeel h

In dit lid is opgenomen dat de hulpverlener die formele hulp verleent het mogelijk maakt dat een vertrouwenspersoon zijn taak uit kan voeren. Vertrouwenspersonen kunnen onafhankelijk informatie en advies geven aan jeugdigen en ouders die vragen hebben over de jeugdhulp. De vertrouwenspersoon kan jeugdigen en ouders ondersteunen bij het bespreekbaar maken van vragen, problemen of klachten en daarover helderheid te krijgen.

Tweede lid onderdeel a

Met dit artikel wordt de verstrekking van een persoonsgebonden budget voor informele zorg beperkt in verband met de vereiste professionele afstand die nodig is bij het bieden van jeugdhulp.

Tweede lid onderdeel b, c en d

Deze bepalingen zijn een uitwerking van artikel 8.1.1 derde lid van de Jeugdwet dat de gemeenteraad de bevoegdheid geeft te bepalen onder welke voorwaarden de Pgb-houder de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Tweede lid onderdeel e

Onder i

In dit onderdeel is opgenomen dat de informele hulpverlener beschikt over een geldige verklaring omtrent het gedrag (VOG). Uitzondering hierop is als de informele hulpverlener een ouder is, zoals bedoeld in de Jeugdwet. De verlener van informele hulp is verplicht de VOG desgevraagd te overhandigen aan het lokale team. De VOG mag niet ouder zijn dan drie maanden.

Onderdelen ii en iii.

Deze bepalingen zijn opgenomen om te waarborgen dat de hulp van goed niveau is en in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend en is afgestemd op de reële behoefte van de jeugdige of ouder.

Derde lid

Artikel 8.1.1 tweede lid aanhef en onder a van de wet stelt – voor zover van belang – als voorwaarde voor het verstrekken van een Pgb dat de cliënt naar het oordeel van het college met hulp van zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Het betreft onder andere taken als het aangaan van een overeenkomst, het aansturen van de hulpverleners en het bijhouden van een administratie. Als een hulpverlener het pgb beheert waaruit hij tevens bekostigd wordt, kan dit leiden tot belangenverstrengeling. Dit is ongewenst, omdat het belang van de hulpverlener niet boven dat van de cliënt mag gaan. Opgemerkt wordt dat het in gevallen denkbaar is dat de dubbelrol onvermijdelijk is. Zie de uitzonderingen onder a en b.

Vierde lid

In dit lid is opgenomen dat als uit de toepassing van het afwegingskader voor een verantwoorde werktoedeling blijkt dat hulp geboden moet worden door een geregistreerde professional, dit de inzet van iemand uit het sociaal netwerk uitsluit.

Vijfde lid

In dit lid is opgenomen dat er geen mogelijkheid is tot het opnemen van een verantwoordingsvrij bedrag.

Artikel 3.16 Pgb-vaardigheid

Eerste lid

Om in aanmerking te komen voor een pgb moet een budgethouder of budgetbeheerder in staat zijn tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake, en in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren (artikel 8.1.1, tweede lid, van de wet).

Het gaat daarbij om de vraag of de budgethouder (en/of met een vertegenwoordiger: de budgetbeheerder) voldoende zelfstandig beslissingen kan nemen over de ondersteuning en de financiering daarvan. De bekwaamheid voor het hebben van een pgb wordt in samenspraak met de aanvrager getoetst, het oordeel van het college is hierin leidend. Mocht het college van oordeel zijn dat de persoon niet bekwaam is voor het houden of beheren van een pgb, dan weigert het college de aanvraag voor het pgb.

Een goed beheer van een toegekend pgb vraagt volgens een in opdracht van het Ministerie van VWS opgesteld rapport om de volgende vaardigheden en basisvoorwaarden (<https://zoek.officiëlebekendmakingen.nl/blg-833053.pdf>):

1. aanvragen van de ondersteuning (inclusief formuleren ondersteunings-, cq. zorgvraag);

2. inkopen van de zorg/aansturen van de zorg (ook als de ondersteuningsvraag wijzigt);
3. goed werkgeverschap;
4. coördinatie van zorgverleners en betrokkenheid familie en mantelzorg;
5. voeren van een administratie;
6. verantwoording afleggen en contact met de gemeente; en
7. in algemene zin taalvaardig in de Nederlandse taal en ICT vaardig.

Deze taken dienen als basis om op basis van een pgb-plan de benodigde kennis en vaardigheden van de cliënt vast te stellen. Deze taken zijn door VWS uitgewerkt in het document '10 punten pgb-vaardigheid' (<https://open.overheid.nl/documenten/ronl-277e25d6-4c27-4356-8950-2f1e9f27e89b/pdf>). In deze bepaling wordt daarbij aangesloten. Daarbij wordt in aanvulling op het belang van de beheersing van de Nederlandse taal gewezen op artikel 2:6, van de Awb, waaruit volgt dat er in de Nederlandse taal met bestuursorganen wordt gecommuniceerd.

Mocht de cliënt, die zelf niet over deze vaardigheden beschikt, alsnog een pgb wensen, dan dient er een vertegenwoordiger te zijn die de aan het pgb verbonden taken kan uitvoeren (de budgetbeheerder). Ook de budgetbeheerder dient te voldoen aan de gestelde eisen en wordt eveneens getoetst op de genoemde aspecten.

Paragraaf 6: Besluit, herziening, intrekking, terugvordering en bestrijding misbruik

Artikel 3.17 Inhoud en geldigheidsduur besluit

Beschikking en het besluit zijn termen uit de Algemene wet bestuursrecht. Een besluit is een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Van een beschikking is sprake als een besluit van individuele en concrete strekking is. Om deze reden worden besluiten genomen in het kader van de Jeugdwet in een beschikking verwoord. In dit artikel wordt beschreven wat minimaal in de beschikking is opgenomen. In de reguliere route is de beschikking onderdeel van het integraal plan.

Het uitgangspunt is om in samenspraak tussen jeugdige en zijn ouders, de medewerker van het lokaal team en – bij aanvullende jeugdhulp – de te betrekken jeugdhulpaanbieder te komen tot een besluit.

Artikel 3.18 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering

Eerste lid

Het is van belang dat jeugdigen en ouders zich bewust zijn van de rechten, maar ook de plichten die verbonden zijn aan een jeugdhulpvoorziening. Denk bijvoorbeeld aan de plicht om het college op de hoogte te houden van alle relevante feiten en omstandigheden of de regels rondom verantwoording van een pgb. Het college moet de jeugdige en ouders hierover informeren en ook uitleggen welke mogelijke consequenties het kan hebben als men zich niet houdt aan deze verplichtingen.

Tweede lid

Deze bepaling regelt in welke gevallen het college een beslissing tot verlening van een individuele voorziening kan intrekken, herzien of opschorten. Bij herzien gaat het om het gedeeltelijk aanpassen van de aanspraak naar de toekomst toe of over het verleden. Intrekking ziet eveneens op het verleden: een aanspraak wordt dan echter volledig beëindigd vanaf een in het verleden gelegen datum.

De bepaling is afgeleid van artikel 8.1.4, van de wet die de herziening en intrekking regelt van verstrekte pgb's. Verder breidt de bepaling de herzienings-/intrekkingsbevoegdheid uit tot de individuele voorziening in natura. Het gaat hier om een 'kan'-bepaling. Het college is dus niet verplicht gebruik te maken van zijn bevoegdheid tot herziening of intrekking. Vanuit het grote belang van een rechtmatige besteding van publieke middelen vormt gebruikmaking van deze bevoegdheid uiteraard het uitgangspunt, maar de individuele situatie van de betrokkenen dient uitdrukkelijk ook in de afweging te worden betrokken. Uit rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep blijkt dat herziening en terugvordering van begunstigde beschikkingen indringender getoetst wordt aan het evenredigheidsbeginsel. Bij de beoordeling of redelijkerwijs tot intrekking, herziening of opschorting is overgegaan, moet niet alleen rekening gehouden worden met de gevolgen van een dergelijk besluit, maar ook met de oorzaak daarvan. Daarbij spelen alle feiten en omstandigheden van het geval, en ook de evenredigheid, een rol. Het college is verplicht een belangenafweging te maken waarvan de uitkomst niet onevenredig mag zijn. Uitgangspunt hierbij zal een intensieve toetsing door de bestuursrechter zijn (CRvB 18 april 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:726).

Derde lid

In de wet is geregeld dat het college een pgb kan invorderen als dit is herzien of ingetrokken in verband met onjuiste of onvolledige informatieverstrekking door de jeugdige/ouder (zie artikel 8.1.4, derde lid, van de wet). Alvorens tot invordering te kunnen overgaan, moet het college het bedrag echter eerst terugvorderen. Terugvordering is niet geregeld in de wet. Het is daarom van belang hiervoor een

grondslag op te nemen in de verordening. Net zoals bij herziening en intrekking gaat het bij terugvoering om een bevoegdheid van het college.

Artikel 3.19 Voorkomen en bestrijding misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik

Eerste lid

Aan het 'repareren' van de gevolgen van ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen in natura en in de vorm van pgb's gaan pogingen vooraf om onterechte voorzieningen en betaling van pgb's te voorkomen. Duidelijke informatie over enerzijds de rechten en plichten van de jeugdige en ouders en anderzijds de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik spelen hierbij een belangrijke rol. Daarom is in het eerste lid een 'informatieplicht' voor het college opgenomen.

Deze bepaling berust mede op artikel 8.1.6, van de wet, waarin is bepaald dat het college de jeugdige en zijn ouder vooraf informeert over de gevolgen van de keuze voor een budget in plaats van een individuele voorziening. In deze verordening wordt de inlichtingenplicht van het college breder getrokken, zodat het college de jeugdige en zijn ouders dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening zijn verbonden informeert en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.

Tweede lid

In deze bepaling is de grondslag gegeven om een toezichthouder aan te wijzen die zich bezighoudt met het toezicht op een rechtmatige uitvoering van de Jeugdwet (zie artikel 5:11 Awb). Anders dan in de Wmo 2015, is in de Jeugdwet niet bepaald dat het college een toezichthouder moet aanwijzen. Desalniettemin kan uit de wetsgeschiedenis worden afgeleid dat het mogelijk is een toezichthouder aan te wijzen. Zo wordt in de Memorie van Toelichting bijvoorbeeld de medewerkingsverplichting jegens de toezichthouder benoemd (zie TK 2013-2014, 33684, nr. 11). Het toezicht door de aangewezen toezichthouder ziet niet op de kwaliteit van de geleverde jeugdhulp. Dat toezicht is belegd bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.

Derde lid

In deze bepaling is vastgelegd dat het college nadere regels kan vaststellen over de (reikwijdte van) taken en bevoegdheden van de gemeentelijke toezichthouder Jeugd (zie ook artikel 5:14 Awb). De toezichthouder is bij de uitoefening van zijn taak gebonden aan de regels zoals vastgelegd in de artikelen 5:11 t/m 5:20 van de Awb.

Artikel 3.20 Controles

Eerste lid

Deze bepaling betreft grotendeels een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.9, aanhef en onder d, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

In de wet is geregeld dat de landelijke inspectie toezicht houdt op de kwaliteit van de jeugdhulp. Toezicht op de rechtmatigheid is in de wet niet geregeld. In het eerste lid is daarom opgenomen dat het college de rechtmatigheid van verstrekte voorzieningen kan controleren.

Tweede lid

De in dit lid beschreven typen onderzoek kunnen worden onderscheiden. In artikel 6b van de Regeling Jeugdwet is specifiek beschreven hoe de gemeenten materiële controles en fraudeonderzoeken dienen uit te voeren. Artikel 6b.2-6 beschrijft de materiële controles en artikel 6b.7 de wijze waarop een fraudeonderzoek plaats dient te vinden. Op hoofdlijnen geeft de regeling aan dat - voordat een materiële controle wordt uitgevoerd - eerst een algemene risicoanalyse dient te worden uitgevoerd die onderdeel vormt van een algemeen controleplan.

Derde lid

Een voorbeeld van die samenwerking is de samenwerking met het Informatieknooppunt Zorgfraude (IKZ). Per 1 januari 2025 wordt het IKZ een rechtspersoon met een wettelijke taak. Dit houdt in dat alle gemeenten bij wet zijn aangesloten en verplicht zijn vermoedens van zorgfraude bij het IKZ te melden. Tot op heden vond samenwerking middels het IKZ-convenant plaats, maar met de komst van de Wet bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg (Wbsrz) komt daar verandering in.

Vierde lid

In het eerste en tweede lid is opgenomen dat wordt gestuurd op een correcte declaratie en verantwoording van de geleverde jeugdhulp. Door regelmatig te toetsen of de indicatie nog correct is en of de resultaten die zijn afgesproken ook worden behaald, wordt aandacht geschonken aan de doelmatigheid van individuele voorzieningen.

Vijfde lid

Het college beschikt tevens over een meldpunt, waar signalen, zorgen en fraude kunnen worden gemeld in het kader van uitvoering van de Wmo 2015 en de wet. Een en ander kan dan leiden tot vervolgonderzoek, al dan niet door een toezichthouder.

Artikel 3.21 Opschorting betaling uit het pgb

Eerste lid

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van het verleningsbesluit.

Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de SVB te verzoeken over te gaan tot opschorting hier opgenomen. Dit in overeenstemming met artikel 8b, zesde lid, onder g, van de Regeling Jeugdwet. Het college kan een verzoek enkel doen als een gegrond vermoeden is gerezen dat:

1. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid (onderdeel a);
2. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb (onderdeel d); of
3. de jeugdige of zijn ouders pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het bestemd is (onderdeel e).

Van de onder 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als de jeugdige of diens ouders niet langer voldoende in staat zijn op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van een vertegenwoordiger, de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting.

Verder kan er voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56, van de Awb en onder de Wlz.

Tweede lid

Op grond van het tweede lid kan het college daarnaast de SVB gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de (tijdelijke) opname in het kader van de Wlz. Deze bepaling is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een jeugdige tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening in de vorm van pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de individuele voorziening of het pgb tijdelijk op te schorten.

Derde lid

Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van dit verzoek. Deze bepaling is toegevoegd naar analogie van artikel 5.20, eerste lid, onderdeel b, van de Regeling langdurige zorg.

Hoofdstuk 4 Afstemming met andere voorzieningen

Op basis van de Jeugdwet artikel 2.9 zijn gemeenten verplicht in hun verordening op te nemen hoe de afstemming met andere voorzieningen geregeld is. Afstemming met andere voorzieningen is belangrijk in het kader van het integraal plan, dat immers alle domeinen betreft (voor zover van toepassing voor de adequate hulpverlening). In de afstemming met andere voorzieningen is het ook belangrijk dat er oog is voor jeugdigen die niet primair zelf een jeugdhulpvraag hebben, maar doordat zij mantelzorger zijn wel behoefte hebben aan ondersteuning.

Artikel 4.1 Overgang naar volwassenheid

Eerste lid

In dit lid is verwoord dat er tijdig – te weten uiterlijk zes maanden voor de 18e verjaardag – afstemming plaatsvindt. In de regel zal de afstemming plaatsvinden als de jeugdige 16,5 jaar is.

Tweede lid

Als er sprake is van verlengde jeugdhulp vindt het moment van afstemming logischerwijs op een nader moment plaats. Dit moment is mede afhankelijk van de verwachte duur van de ingezette jeugdhulp. In ieder geval is er altijd sprake van een tijdige afstemming waarbij rekening wordt gehouden met de doorloop- en wachttijden om voor een andere voorziening in aanmerking te komen.

Derde lid

Er is een rol weggelegd voor het lokale team door ouders er op te wijzen dat er sprake is van een andere voorziening vanaf het 18e jaar. Ook is er een inspanningsverplichting opgenomen voor het lokale team als het gaat om zorgcontinuïteit. Er wordt over inspanning gesproken omdat het lokale team niet beslist over de inzet van de andere voorziening.

Artikel 4.2 Afstemming gezondheidszorg

Eerste lid

In dit lid wordt bedoeld op de aanvullende jeugdhulp die voorheen viel onder de geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen. Deze zorg valt vanaf de achttiende verjaardag van de jeugdige onder de Zorgverzekeringswet. Zorgverzekeraars stellen aan zorgaanbieders eisen met betrekking tot de toegang. Zo moet er een rechtmatige verwijzer zijn in de vorm van een huisarts, jeugdarts of medisch specialist. Het Ouder- en Kindteam of het wijkteam kan voor een dergelijke verwijzing zorgen, of door contact op te (laten) nemen met de huisarts, of door de jeugdarts een verwijzing te laten schrijven.

Tweede lid

Vanaf hun achttiende verjaardag zijn jeugdigen niet meer automatisch meeverzekerd met hun ouders. Zij dienen zelf een zorgverzekering af te sluiten. Bovendien geldt voor hen vanaf die leeftijd ook een eigen risico. Beide kunnen een belemmering vormen voor de jeugdige om de behandeling voort te zetten. Het lokale team is hier alert op en kan de jeugdige zo nodig bij deze veranderingen en nieuwe verantwoordelijkheden ondersteunen.

Artikel 4.3 Afstemming langdurige zorg

Eerste lid

Wanneer jeugdigen levenslang en levensbreed zorg nodig hebben vallen zij onder de Wet langdurige zorg (Wlz). Bij kinderen is dit echter nog niet altijd makkelijk vast te stellen, omdat zij nog volop in ontwikkeling zijn. De lokale teams, en dan met name de Ouder- en Kindteams en het wijkteam, ondersteunen de jeugdige en zijn ouders, zo nodig, bij de aanvraag bij het Centraal indicatieorgaan zorg (CIZ), die over toegang tot de langdurige zorg gaat.

Tweede lid

Dit lid is gebaseerd op de Jeugdwet, artikel 1.2 eerste lid onderdeel c: *"Het college is niet gehouden een voorziening op grond van deze wet te treffen:...indien het college gegronde redenen heeft om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of zijn wettelijke vertegenwoordiger weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit daartoe."* Hierbij zal natuurlijk altijd het belang van het kind voorop staan. De jeugdige mag nooit het slachtoffer mogen worden van onwillige ouders.

Artikel 4.4 Afstemming voorschoolse voorzieningen, onderwijs en leerplicht

Eerste lid

In artikel 2.7 eerste lid van de Jeugdwet staat: "Het college treedt bij het treffen van een individuele voorziening zo nodig in overleg met het bevoegd gezag van een school als bedoeld in artikel 1 van de Wet op het primair onderwijs, artikel 1.1 van de Wet voortgezet onderwijs 2020, artikel 1 van de Wet op de expertisecentra of van een instelling als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet educatie en beroeps- onderwijs, waar de jeugdige schoolgaand is." In Amsterdam is ervoor gekozen om aan elk zorgteam het Ouder- en Kindteam te verbinden. De ondersteuning gebeurt natuurlijk altijd in overleg met (en in bijzijn van) de jeugdige en zijn ouders. Het zorgteam kijkt samen met de ouders en jeugdige welke ondersteuning nodig is, zowel binnen de school als in de thuis- en gezinssituatie. Het Ouder- en Kindteam of het wijkteam besluit - in overleg met het zorgteam en ouders en jeugdige - welke ondersteuning noodzakelijk is.

Tweede lid

De leerplichtambtenaren van gemeente zijn verantwoordelijk voor de handhaving van de Leerplichtwet. Problemen van jeugdigen uiteten zich niet zelden in de vorm van (langdurig of frequent) schoolverzuim of voortijdig schoolverlaten. Afstemming tussen leerplichtambtenaar, school én professional van het Ouder- en Kindteam/wijkteam is in dergelijke gevallen van groot belang.

Artikel 4.5 Afstemming maatschappelijke ondersteuning

Het hier gestelde betekent dat het lokale team of buurtteam, indien de situatie zich voordoet, afstemming zoekt met een passende Wmo-aanbieder. De jeugdige wordt begeleid en voorbereid op de veranderingen na het 18e jaar, met als beoogd resultaat continuïteit van zorg.

Artikel 4.6 Afstemming werk en inkomen

Het hebben van schulden en/of het leven in armoede kan gezinnen veel stress opleveren. Deze stress maakt dat mensen op een andere manier beslissingen nemen. Armoede- en schuldenproblematiek kunnen zo op de voorgrond treden dat ouders hun rol als opvoeder niet meer goed kunnen invullen,

maar ook dat jeugdhulp minder of niet effectief is. Het is daarom belangrijk om armoede en financiële problemen tijdig te signaleren en ouders zo nodig snel naar de juiste financiële hulp en armoedeverzoeken toe te leiden. Hierbij kan het lokale team, buurtteam of gecertificeerde instelling een actieve rol hebben: aanvragen van armoedeverzoeken, het voeren van een gesprek over armoede, zelf een afspraak maken voor de ouder en de drempel zo laag mogelijk maken door bijvoorbeeld samenwerking met de maatschappelijke dienstverlening.

Hoofdstuk 5 Waarborging prijs-kwaliteit en zorgcontinuïteit

Artikel 5.1 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Het college kan de uitvoering van de wet door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de wet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van de continuïteit van de jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering en een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.11, tweede lid, van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.3, eerste lid, van het Besluit Jeugdwet voorziet in nadere criteria, zogenoemde kostprijsselementen, voor het bepalen van een reële prijs bij de inkoop van jeugdzorg door gemeenten, die in de verordening moeten worden opgenomen. Het college bepaalt, met inachtneming van deze kostprijsselementen, de te betalen prijzen voor de in te kopen jeugdhulp.

Overeenkomstig dit besluit wordt in het tweede lid verplicht gesteld dat in contracten tussen het college en aanbieders, of in de subsidievoorwaarden, wordt opgenomen dat een aanbieder in geval van uitbesteding van zorg aan onderaannemers, een reële, met behulp van de kostprijsselementen tot stand gekomen prijs betaalt.

Hoofdstuk 6 Beleidsparticipatie

Artikel 2.10 van de Jeugdwet verklaart artikel 2.1.3, derde lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 van overeenkomstige toepassing. Deze luidt:

“In de verordening wordt bepaald op welke wijze ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, worden betrokken bij de uitvoering van deze wet, waarbij in ieder geval wordt geregeld de wijze waarop zij:

- a. *in de gelegenheid worden gesteld voorstellen voor het beleid te doen;*
- b. *vroegtijdig in staat worden gesteld gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen;*
- c. *worden voorzien van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen;*
- d. *deel kunnen nemen aan periodiek overleg;*
- e. *onderwerpen voor de agenda van dit overleg kunnen aanmelden;*
- f. *worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.”*

In hoofdstuk 6 van deze verordening is in twee artikelen invulling gegeven aan deze verplichting uit de Wmo 2015. Kort worden het Jeugdplatform en de stedelijke adviesraad jeugd beschreven. De facto maakt de stedelijke adviesraad jeugd onderdeel uit van het Jeugdplatform Amsterdam.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 7.1 Overgangsbepalingen

Het is noodzakelijk om duidelijke overgangsbepalingen vast te stellen voor met name de situatie dat er sprake is van:

- een verstrekte voorziening op grond van een bepaling die niet meer geldend is;
- een bezwaarschrift over een besluit dat betrekking heeft op een periode waar afwijkende regelgeving gold dan op het moment van indiening van het bezwaarschrift;
- terugvordering.

Dat is met deze bepaling geregeld. Een besluit voor een verstrekte individuele voorziening blijft gehandhaafd totdat het besluit wordt ingetrokken of de looptijd van het besluit is verstreken. Overigens geldt dat de pgb-tarieven van lopende besluiten genomen op grond van de verordening 2021 met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2025 in lijn zullen worden gebracht met de in artikel 3.14 van deze verordening genoemde tarieven. Bij aanvragen waarop nog geen besluit is genomen geldt deze verordening.

Bij de behandeling van een bezwaarschrift wordt de regelgeving toegepast die gold op het moment waarop het besluit is genomen c.q. de periode waarop de terugvordering betrekking heeft, tenzij hero-

verweging op basis van de nieuw vastgestelde verordening leidt tot een gunstiger resultaat voor de bezwaarmaker of geadresseerde van het terugvorderingsbesluit.

Artikel 7.2 Hardheidsclausule

Spreekt voor zich.

Artikel 7.3 Evaluatie

Hiermee stelt de gemeenteraad het college verplicht binnen twee jaar een evaluatie van de verordening op te stellen.

Artikel 7.4 Inwerkingtreding

De verordening treedt in werking op 1 juli 2025. De gewijzigde (verhoogde) pgb tarieven zoals opgenomen in artikel 3.14 eerste en tweede lid werken terug tot en met 1 januari 2025 en zijn diensgevolge ook van toepassing op lopende besluiten die op grond van de oude verordening zijn genomen.